Bibliotecă
Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1774 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 13 ianuarie 1955

Tînărul corespondent

APLECAT deasupra hîrtiei încă albă un tînăr își făurește planul viitoarei scrisori către redacție. Viața ce-l înconjoară este plină de fapte, care de care mai interesante. Despre care dintre ele să scrie? Această întrebare îl frămîntă. Și este normal să fie așa. Din scrisorile lui trebuie să se desprindă munca cu frumusețile și greutățile ei, învățătura, odihna, viața — așa cum este ea, cu frămîntările și visurile tineretului.

Dar cum să alcătuiască o astfel de corespondență? De povestit e mai ușor, dar de scris... Și aci intervine greutatea pentru unii tineri, care cred că o corespondență la ziar trebuie să o scrii într-un stil deosebit de vorbirea obișnuită.

Ce trebuie să facă ei în acest caz? Să povestească acele fapte care-i preocupă, chiar așa cum discută obișnuit cu tovarășii lor, să descrie faptele așa cum sînt ele în realitate. Corespondenții trebuie să alcătuiască o asemenea scrisoare care să emoționeze pe cititor, să-l facă să nu rămînă indiferent față de subiectul ei, ci aceasta să-i trezească interesul — după cum spunea M. I. Calinin. Insuși corespondentul trebuie să fie însuflețit de cele ce scrie, să cunoască faptele și oamenii care le-au săvîrșit.

Factor activ în munca lui din întreprindere, de pe ogoare, din școală sau facultate, corespondentul este dator să privească cu multă atenție tot ce-l înconjoară și apoi să scrie ziarului ceea ce este caracteristic pentru locul de muncă.

„La Cerătu, raionul Segarcea, este acum o școală nouă. Clădirea spațioasă, cele 3 săli de clasă adăpostesc 300 de elevi dornici de a stăpîni tainele învățăturii. Mai toți locuitorii au pus umărul la construirea școlii din comuna lor". Acest fapt mic în aparență, dar important pentru comuna Cerătu, ni l-a făcut cunoscut Gheorghe Mitroi din regiunea Craiova.

„De ce sînt desconsiderate fetele la noi în S.M.T.?" — își pune întrebarea tovarășul Avram Vasile în scrisoarea sa intitulată: „De nu s-ar umfla cocoșii în pene !" In această scrisoare corespondentul a știut să găsească — în profunzime — cauzele care au dus la existența unor lipsuri la S.M.T.-Roman. Cititorii au învățat din lipsurile conducerii administrative și politice, iar acestea au luat măsuri de îndreptare. Corespondentul voluntar trebuie să fie intransigent față de ceea ce pune piedici muncii și vieții noastre. Dacă munca în întreprindere nu merge bine, dacă planul nu este îndeplinit, dacă tinerii nu sînt în fruntea întrecerii socialiste sau organizația de U.T.M. nu desfășoară o muncă temeinică de educare a tinerilor, dacă unii birocrați neglijează rezolvarea unor probleme importante cum ar fi nevoile oamenilor muncii, ale tineretului, atunci toate acestea trebuiesc criticate cu tărie de către corespondenții voluntari care sînt — așa cum i-a numit I. V. Stalin — „comandanți ai opiniei publice proletare". Dezvăluind greșelile, indiferent de persoana care le comite, corespondentul exprimă nu numai părerea sa, ci și a tovarășilor săi, contribuind în acest fel la înlăturarea lipsurilor.

Scrisorile publicate în ziar sînt un ajutor de preț pentru tinerii din țara noastră. Ele arată cum muncesc fruntașii, atît minerul sau strungarul cît și țăranul muncitor sau tractoristul, elevul sau studentul, secretarul organizației U.T.M., activistul regional sau raional. Experiența acestora este o pildă vie pentru tinerii cititori. Cu cît vom reda mai concret și mai pe înțeles această experiență, cu atît corespondența va fi mai bună, cu un efect mai mobilizator.

Sînt însă cazuri cînd corespondentul voluntar povestind despre un fruntaș sau despre o grupă de U.T.M. cu activitate rodnică, neglijează prezentarea metodelor de muncă folosite. Simpla constatare a faptelor, chiar dacă ele sînt prezentate într-o formă atrăgătoare, nu reușește să reflecte lucrul cel mai important: cum anume s-au obținut aceste succese, experiența înaintată. Pe lîngă nume, date, cifre, cititorul așteaptă să vadă pe drept cuvînt oameni vii, felul cum ei muncesc sau învață, modul concret cum ei reușesc să învingă obstacolele pentru a ajunge la bune rezultate.

Firește, pe lîngă dragostea lor de muncă, tinerii care scriu ziarului au nevoie de sprijin atît din partea redacției cît și a organelor U.T.M. Procedează just acele comitete și organe de U.T.M. care se interesează zi de zi de activitatea corespondenților și-i ajută în activitatea lor rodnică, pătrunsă de spiritul înaltelor îndatoriri patriotice.

Zilnic la redacție sosesc zeci și zeci de scrisori. Din București și Baia Mare, din Bîrlad și Timișoara, din Craiova și Iași, de pretutindeni, corespondenți voluntari scriu cu pasiune, cu convingere că rîndurile lor vor ajuta în muncă și pe alți tineri, vor împărtăși noutățile din localitatea lor. Și citind în ziar sub semnătura „corespondent voluntar" știri interesante, reportaje, foiletoane, cititorul constată cu îndreptățită mîndrie că tot mai mulți muncitori sau țărani muncitori, elevi sau studenți devin corespondenți activi, că tot mai mare este numărul acelor tovarăși care s-au ridicat la înțelegerea răspunderii față de ceea ce se petrece în jurul lor, în fabrica, colectiva, satul sau instituția respectivă.

Tinerii corespondenți au datoria — prin însăși poziția lor în societatea noastră nouă — să fie oameni înaintați, fruntași la locul de muncă, animatori ai întrecerii socialiste și ai acțiunilor deosebite ale organizațiilor U.T.M.

Corespondenții trebuie să fie oameni principiali și curajoși, modești și cinstiți, perseverenți în muncă, să învețe cît mai mult, să citească, să studieze, să fie luptători neobosiți pentru construirea socialismului. Pentru ei, dreptatea și adevărul trebuie să fie principiul suprem care să-i călăuzească la alcătuirea corespondențelor. Numai în acest fel corespondența iscălită de tînărul respectiv își va atinge ținta. Numai în acest fel ea va putea sluji marii cauze pentru care luptă întregul nostru popor muncitor.

Însemnări

O profesoară din Cucuteni

Am cunoscut, nu de mult, o tînără profesoară: Lili Silberman. Ea a suferit în trecut pe lîngă mizeria hărăzită unui copil sărman și ororile unei crunte persecuții șovine. Era încă fragedă ca vîrstă cînd tatăl ei a fost smuls din sînul familiei și ucis de legionari și hitleriști în trenurile morții.

Mama ei a trebuit să facă față în vremile acelea de urgie greutăților legate de creșterea a șapte copii. Cît de departe se puteau avînta pe atunci visurile unei asemenea fete pentru care s-ar fi părut că suprema fericire este o masă pe săturate? Și totuși, visurile ei zburau spre înălțimi nebănuite.

Dintre toate dorințele ei în ceea ce privește viitorul, cea mai aprigă era dorința de a ajunge profesoară. Dar nu putea desigur să-și facă nici un fel de iluzii într-un regim care nu-i da posibilitatea să învețe și care o prigonea sălbatec pentru că îndrăznise să se nască dintr-un alt neam.

Acum însă, ceea ce însemna altădată utopie, s-a realizat pe deplin. Imposibilul în trecut este astăzi realitate. În anii regimului democrat-popular, Lili Silberman și-a terminat studiile și este profesoară.

Unde muncește acum? Am întîlnit-o într-un sat depărtat, între dealurile Moldovei, sat înconjurat de bogate vii și livezi.

Pînă nu de mult, nu auzise vorbindu-se vreodată în jurul ei de satul ăsta moldovean: Cucuteni.

Dar asta n-o împiedică să-l îndrăgească și să muncească acum cu toată inima.

Am asistat la o oră de limba romînă predată de ea. Cît de atenți o ascultau elevii.

Desigur că mai ales începutul n-a trecut fără greutăți. Dar utemista asta veselă, plină de energie a știut să învingă greutățile.

Mi-a povestit din simțămintele ei în prima zi cînd a pășit, ca profesoară, în școala de la Cucuteni. Studiase cărți de pedagogie, îl citise pe Macarenco și venise înarmată cu tot felul de formule care s-o ajute în educarea copiilor.

Se gîndise bine și asupra felului cum va face cunoștință cu elevii și asupra felului cum să și-i apropie...

Dar toate fură uitate cînd, după intrarea ei în clasă zeci de ochi se ațintiră asupră-i, cercetînd-o cu de-amănuntul. Își stăpîni însă cu grijă emoția și doar cei ce au trecut prin aceleași clipe i-ar fi putut ghici bătaia grăbită a inimii...

Lecția începu și în curînd s-ar fi părut că profesoara și elevii se cunosc de cînd lumea.

Un singur lucru vreau să vă mai spun despre profesoara din Cucuteni. Că în curînd se va mărita. Mi-a mărturisit aceasta nu fără a se îmbujora puțin și a trecut repede să-mi răspundă la o altă întrebare în legătură cu munca ei de fiecare zi. De a-ți vedea cu cîtă însuflețire vorbește despre această muncă și cum în ochii ei mari — de cîte ori vine vorba despre școală și elevii ei — se aprind două luminițe mici, tainice ferestruici ale sufletului.

Cum să nu fie fericită tînăra profesoară cînd munca îi este atît de dragă, cînd este pe punctul de a-și întemeia un cămin, cînd viața și tinerețea îi zîmbesc din plin?

În fața ei, deschise spre soare sînt toate porțile viitorului. E minunat într-adevăr să trăiești într-o țară în care tineretul tuturor minorităților naționale cunoaște o asemenea viață înfloritoare!

F. STANCULESCU

PRIN MAGAZINE

* *

In plin sezon

Pe vremea trecutelor regimuri, țăranii muncitori din Bărbătești, trebuiau să facă cale de 14 kilometri pînă la Cărbunești, pentru a-și cumpăra cele necesare traiului. Despre asemenea necazuri ca și despre anii de obidă de atunci, povestesc multe cei din comună. De curînd am trecut prin această comună...

O pornesc pe ulița principală. Privirea-mi este atrasă de o vitrină mare, puternic luminată. Este „Magazinul universal" al cooperativei.

Intru înăuntru. Este cald. In fața raionului de menaj, colectivista Maria Popescu își aranjează în coș o mulțime de lucruri cumpărate.

Alături, la raionul de manufactură, țăranul muncitor Mitu Popescu încearcă un palton.

Și așa, zilnic, dela acest magazin se aprovizionează cu produse industriale numeroși țărani muncitori. Aci vin nu numai țăranii muncitori din Bărbătești ci și cei din comunele vecine Petrești și Vierșani pentru a face cumpărături.

**Corespondent
TEOFIL SILVE**

Mărfuri variate

De curînd, în raionul Panciu, regiunea Bîrlad, au luat ființă două magazine noi.

In noul magazin din orașul Panciu se găsesc cele mai variate mărfuri ca motociclete, biciclete, aparate de radio, încălțăminte, textile etc. Zilnic el este vizitat de numeroși cumpărători. Datorită unei bune deserviri, în numai patru zile, tînărul gestionar Arghir Ion a vîndut mărfuri din comerțul de întîmpinare în valoare de 11.000 lei.

La fel de bine aprovizionat este și noul magazin universal sătesc din comuna Vizantea, unde de asemenea se găsesc mărfuri pentru comerțul de întîmpinare. Numeroși țărani muncitori și-au putut valorifica aici produsele. Ion Ferestrăioru a venit la magazin cu 160 kg. grîu, Sandu Gh. Gheorghe cu 40 kg. ulei, Constantin Ichim cu 160 kg. fasole iar Gheorghe Soare cu 100 kg. nuci. Ei și-au putut cumpăra astfel la prețuri convenabile, mărfurile industriale de care au avut nevoie.

**Corespondent
MIRCEA VALENTIN**

Lucrători din comerț — la datorie

Este o zi obișnuită în viața orașului Iași. Pe strada Cuza Vodă, trecătorii grăbiți se opresc însă o clipă și privesc cu curiozitate vitrina unui magazin. Noul magazin O.C.L. Alimentara de pe str. Cuza Vodă prilejuiește încă o bucurie cetățenilor din orașul Iași. El este bine aprovizionat cu produse alimentare. Zilnic numeroși cumpărători se aprovizionează din acest magazin.

Aglomerație nu există. Vînzătoarele utemiste Măndica Andronache și Bolia Silvia, harnice lucrătoare din comerț, și-au organizat bine munca. Iată de ce cumpărătorii nu sînt nevoiți să aștepte prea mult. Ei sînt serviți la timp și în bune condițiuni. În felul acesta, încă din prima zi după deschiderea magazinului s-au vîndut mărfuri în valoare de 26.000 lei.

**Corespondent
ELISCA DAN**

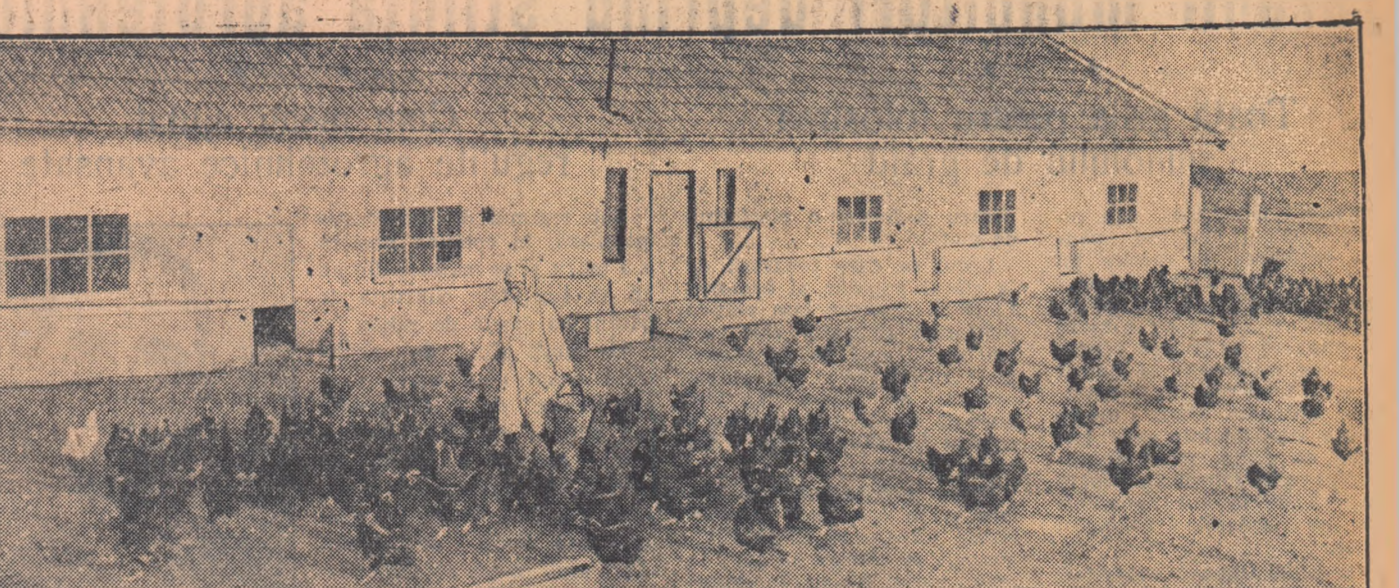

Gospodăria agricolă colectivă „Olga Bancic" din comuna Palazu Mare, regiunea Constanța, își sporește necontenit averea. In momentul de față gospodăria are 1000 de păsări, 45 de vaci care, pînă la 15 decembrie 1954, au produs 112.000 litri lapte, cu 4.720 litri mai mult decît prevedea planul; 20 de porci mari, gospodăria a valorificat pînă acum 518 purcei.

In fotografie: tovarășa Bartolomeu Ecaterina duce hrană păsărilor.

Foto: AGERPRES

Prind viață hotărîrile partidului și guvernului

Pentru aprovizionarea oamenilor muncii

FĂGĂRAȘ (de la corespondentul nostru). — Oamenii muncii din orașul și raionul Făgăraș au primit cu satisfacție Hotărîrea partidului și a guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații. Zilnic prin fața raioanelor magazinelor O.C.L. „Alimentara" și O.C.L. „Produse industriale" se perindă sute de cumpărători, aprovizionîndu-se cu produse alimentare și industriale, ce se găsesc din abundență.

În primele zile ale acestei luni s-au pus în vînzare 25.000 kg. zahăr, mari cantități de salam, conserve de legume și carne, orez, griș, făină de grîu, halva etc. O mare parte din acestea au fost desfăcute prin magazinul nr. 1 din centrul orașului. Aci își desfășoară activitatea o brigadă de bună deservire condusă de utemistul Ioan Orban. Brigada a contribuit din plin și la realizarea planului de desfacere al magazinului pe luna decembrie cu cîteva zile înainte de termen.

Succesele brigăzii se datoresc în mare parte bunei organizări a muncii. Tinerii au hotărît să vină la magazin în fiecare dimineață mai devreme cu cîte 10—15 minute. În acest timp își pregătesc bonierele, își pun la îndemînă produsele ce urmează a fi desfăcute, pungile pentru împachetat etc. De asemenea, după ora de închidere a magazinului, brigada rămîne peste program pentru ca să-și completeze rafturile cu noi produse din magazie și să facă curățenie, așa că de fiecare dată la deschidere cumpărătorii găsesc magazinul curat și bine aprovizionat.

Tînăra Iohana Volf, utemiștii Ioan Cincan, Popa Aurelia cît și responsabilul brigăzii Ioan Orban servesc cu conștiinciozitate cumpărătorii, constituind un exemplu în muncă.

Mărfuri în valoare de sute de mii lei s-au pus în ultimul timp în vînzare și la magazinele O.C.L. „Produse industriale". La magazinul nr. 26 de textile, de pildă, sumele încasate din vînzarea mărfurilor au crescut față de perioada anterioară, zilnic cu 10.000-24.000 lei. Noile mărfuri sosite, după apariția Hotărîrii partidului și guvernului din 26 decembrie 1954, au fost aranjate cu gust în rafturi de vînzătorii acestui magazin. Pe etichete, la confecții și încălțăminte pentru copii, la bocanci bărbătești și la alte articole sînt afișate vizibil prețurile reduse.

Utemistele vînzătoare Elena Bălan, Ana Brener, Jana Drăgan și altele de la magazinele O.C.L. „Produse industriale" nr. 24 și 26 au o comportare justă față de cumpărători. Ele le recomandă cu răbdare și alte mărfuri pe care le au în magazin în afară de cele solicitate.

Din magazinele O.C.L. „Alimentara" și O.C.L. „Produse industriale" Făgăraș, poți vedea mereu ieșind orășeni și țărani muncitori cu cumpărături ca stofe, costume, încălțăminte, alimente etc.

Contractînd animale cu statul întărim dezvoltarea comerțului desfășurat

Avantajele însemnate acordate producătorilor prin hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractări și achiziții de animale și produse animale din septembrie 1953 m-a îndemnat pe mine ca și pe mulți alți țărani muncitori din comună, să contractăm cu cooperativa pentru creșterea și îngrășarea de animale. Am încheiat contract pentru îngrășarea unui porc. La predare, porcul a cîntărit 311 kg. Am primit atunci peste 5000 lei și mi s-au redus peste 460 de kg. de cereale și 60 de kg. carne din cotele datorate statului. Totodată, am avut posibilitatea să cumpăr diferite mărfuri din cadrul comerțului de întîmpinare. Am cumpărat atunci o pereche de cizme, postav, 3 kg. bumbac fire, pînzeturi, sodă caustică și multe altele.

Puțin mai tîrziu am mai contractat încă un porc pe care l-am predat acum cîteva zile în greutate de 270 kg. și pentru care am primit 3240 lei în afară de celelalte avantaje. Zilele trecute am văzut în ziar recenta Hotărîre a partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractări și achiziții de păsări și produse animale. Prin avantajele și mai sporite pe care le acordă, și prin măsurile însemnate cuprinse în ea, Hotărîrea constituie pentru toți oamenii muncii de pe ogoare un și mai puternic stimulent în dezvoltarea creșterii animalelor, îngrășarea și valorificarea lor prin cooperative sau la comerțul de stat. Eu sînt hotărît ca în anul acesta să contractez cu cooperativa o scroafă pe care vreau s-o predau în greutate de peste 300 kg. precum și cîteva oi. Sînt conștient că în felul acesta contribui și eu la aprovizionarea populației muncitoare cu tot mai multe produse animale, la ridicarea nivelului de trai al întregului popor.

**IOAN BOGHEZ
țăran muncitor din comuna Hălchiu raionul Stalin**

Un vechi proverb romînesc spune că ziua bună se cunoaște încă de dimineață. Tinerii din brigada utemistă nr 9 din secția mecanică nr. 3 a uzinelor „1 Mai" din Ploești știu acest lucru. De aceea, ei au început anul 1955 cu succese deosebite în producție. In primele 3 zile de muncă, lucrînd la fălcile de sapă pentru utilaj petrolifer, ei au realizat planul brigăzii în proporție de 148 la sută.

In fotografie: după schimb, maistrul secției, comunistul Nicolae Zainea, felicită pe utemistul Ioan Onea, responsabilul brigăzii, pentru succesele obținute.

Foto: EUGEN CSIKOȘ

Cercul literar

La Școala medie Nr. 4 de fete cu limba de predare maghiară din Tg. Mureș funcționează un cerc literar de limba romînă, care are drept scop pe de o parte să facă cunoscut elevelor diferitele probleme ale limbii romîne, pe de altă parte să educe elevii în spiritul dragostei față de lucrările scriitorilor clasici și actuali ai literaturii romîne.

Rezultatele activității desfășurate arată că cercul nostru literar și-a atins scopul, contribuind în mod simțitor la îmbunătățirea vocabularului elevelor cît și la cunoașterea mai adîncă a operelor literare ale scriitorilor romîni.

Ne putem bucura de faptul că utemistele Koman Rozalia, Fori Lidia, Pazs Ileana, Manto Cttilia, Török Iudita, Makkai Brigitta și Molinar Enikö Maria, care au depus o muncă serioasă în cadrul cercului literar, au ajuns să vorbească frumos și corect în limba romînă, avînd și un accent bun. Ca rezultat al muncii în cerc, unele absolvente ale școlii ca Huszár Ileana sînt acum studente la secția romînă a Universității „Bolyai" din Cluj. Altele, ca de exemplu, studenta Bartis Paraschiva de la I.M.F. Tg. Mureș sau ca studentele Papp Eva, Melik Frida, Melik Elisabeta, au reușit să obțină rezultate frumoase la limba romînă la examenul de admitere pentru intrarea în facultate.

În anul trecut și în special în acest an s-au ținut mai multe ședințe, discutîndu-se referate, ca: „Figura țăranului romîn în opera maestrului Mihail Sadoveanu", „Eminescu — poet al poporului", „Critica socială în opera lui Ion Luca Caragiale", „Cum se reflectă lupta pentru pace în poezia noastră actuală", „Cum se reflectă construirea socialismului în operele scriitorilor noștri", „Figura omului nou în operele scriitorilor contemporani" etc.

Membrii cercului literar au depus o activitate literară frumoasă și în ultima vreme au organizat o serată artistico-literară în limba romînă, care s-a bucurat de un mare succes. Aci au participat zeci de elevi, studenți, profesori și părinți. Serata literară a avut un program bogat de cîntece și dansuri romînești, recitări și dramatizarea unor poezii, ca „Mama" și „El Zorab" de Gh. Coșbuc, „Luceafărul" de Eminescu etc.

Această serată artistico-literară a fost un bun prilej de manifestare a dragostei elevelor maghiare față de limba și literatura romînă. Totodată ea a contribuit într-o măsură mai mare la adîncirea prieteniei, dintre elevii romîni și maghiari.

**Corespondent
Prof. KAPUS IOAN**

◆

VACANȚĂ PLĂCUTĂ

Peste cîteva zile în facultăți vor lua sfîrșit examenele sesiunii de iarnă. După munca depusă în cursul unui semestru, studenții se vor bucura de o vacanță plăcută. Ca și în anii trecuți, cei mai merituoși dintre ei își vor petrece vacanța în taberele de iarnă studențești.

La Sinaia, Tușnad, Predeal, Bușteni și Poiana Țapului, unde între 25 ianuarie și 5 februarie vor fi organizate tabere de iarnă, vor veni 2.000 de studenți de la diferite instituții de învățămînt superior din țară.

În tabere, pentru zilele de odihnă s-a pregătit un bogat program recreativ. Vor avea loc concursuri de schi, săniuțe și bob și se vor face excursii în împrejurimi. La cluburile și în sălile de spectacole din stațiuni, vor avea loc serate culturale, vizionări de filme și programe artistice.

Studenții care nu vor merge în tabere vor avea de asemenea posibilitatea să-și petreacă o vacanță plăcută. Încă din prima zi de vacanță în toate centrele universitare din țară vor fi deschise cluburi studențești unde se va desfășura o bogată activitate culturală.

Cluburile studențești vor avea totodată și o bogată activitate sportivă. Cu sprijinul asociației sportive „Știința" se vor organiza cursuri de inițiere în sporturile de iarnă și concursuri de schi, patinaj, volei, tenis de masă și altele. Deosebit de atractive vor fi excursiile de 2—3 zile care vor fi organizate în timpul vacanței de iarnă.

◆

Primul agregat electric de tăiat copaci fabricat în țară

Un colectiv de muncitori și tehnicieni de la întreprinderea „Clement Gottwald" din Capitală, condus de inginerul Victor Bunea, a proiectat și executat după modele și documentația sovietică, primul agregat electric romînesc de tăiat copaci.

Agregatul este compus dintr-un grup electrogen de 10 kva. la 200 Hz. frecvență de 4 ori mai mare decît a rețelelor industriale, un tablou de distribuție și 3 fierăstraie electrice. Grupul electrogen și tabloul sînt așezate pe o placă metalică de fundație pusă pe tălpi. Astfel este creată posibilitatea de urcare a agregatului în pădure. Agregatul poate să acționeze simultan pînă la 3 fierăstraie care lucrează la o distanță de 200 de metri.

Experimentarea agregatului de tăiat copaci a dat rezultate bune. Utilizat la tăiatul fagului el a dat o producție zilnică de 90 m.c. de lemn doborît și secționat din care 45 la sută lemn de lucru, iar restul lemn de foc.

În prezent, la întreprinderea „Clement Gottwald" s-a introdus în fabricație un lot de 10 grupuri electrogene și 20 de fierăstraie electrice.

(Agerpres)

Țăranii muncitori deprind știința agrotehnicii

* *

Toată grija pentru folosirea gunoiului de grajd

Țăranii muncitori din regiunea Galați, luptînd pentru obținerea de recolte tot mai mari la hectar, folosesc cele mai înaintate metode agrotehnice. Ei s-au convins de pildă că un mijloc pentru sporirea producției la hectar este și folosirea îngrășămintelor naturale. Unul dintre aceste îngrășăminte este gunoiul de grajd. Acest îngrășămînt este folosit în mare măsură de țăranii muncitori de pe ogoarele raionului Liești.

De pildă, țăranii muncitori Manolache Gh. Manolache din comuna Măicănești și Stan Modrogeanu din comuna Rîmniceni, folosind pe ogorul lor ca îngrășămînt gunoiul de grajd, au reușit să obțină în acest an peste 2400 kg. orz la hectar. Asemenea recolte au obținut și țăranii muncitori Vasile Iamandi, Vasile Paraschiv și alții din comuna Nămăloasa-Tîrg.

În momentul de față timpul este prielnic pentru transportarea pe ogoare a gunoiului de grajd. Țăranii muncitori din comuna Rîmniceni îndrumați de organizația de bază P.M.R. folosesc din plin acest timp. În fruntea lor sînt deputații Ghiță Iacob și Ștefan Călinoiu precum și utemiștii Sandu Batog și Gheorghe Neagu care au transportat însemnate cantități de gunoi de grajd.

Organizația de bază U.T.M. din comună, al cărei secretar este tovarășul Serică Fănică, duce o intensă muncă politică în această direcție. Utemiștii din Rîmniceni au hotărît ca fiecare să constituie un exemplu în această muncă. Ei au primit ajutor prin sfaturi și îndrumări din partea utemiștilor Neagu Marin și Mitruț Ion, tehnicieni la secția agricolă a sfatului popular raional.

De asemenea mulți țărani muncitori din comuna Rîmniceni au început să-și adune gunoiul de grajd în platforme. Printre aceștia se află Dumitru Dumitrache, Șerban D. Marin, Gheorghe I. Ștefan și alții.

În raionul Liești mai sînt însă comune în care gunoiul de grajd nu este folosit ca îngrășămînt pentru ogoare, el fiind azvîrlit la malurile apelor sau la margine de sat.

Un exemplu negativ în această direcție îl constituie chiar comuna Liești. Aici comitetul executiv al sfatului popular comunal, care are ca președinte pe tovarășul Anastasiu Ioan, nu se preocupă pentru a îndruma pe țăranii muncitori pentru a duce gunoiul de grajd pe ogoare. La marginea acestei comune curge apa Bîrladului. Aici sînt azvîrlite sute de tone de gunoi ce ar fi putut fi folosit ca îngrășămînt pe ogoare. Comitetul executiv al sfatului popular din această comună nu a fixat un loc pentru a forma o platformă de gunoi.

Locul pe care tovarășii de la sfatul popular al comunei Liești îl socotesc bun pentru platformă de gunoi este tocmai malul apei. De pe această „platformă" însemnate cantități de gunoi au fost duse de apa Bîrladului care a crescut în ultimul timp din cauza ploilor.

Fapte asemănătoare se petrec și în comunele Bucești, Ivești, Călieni și altele, unde gunoiul se transportă tot la malul rîului Bîrlad. În comuna Grivița, comitetul executiv al sfatului popular comunal (președinte tovarășul Bunea Ion) nu s-a sezisat de faptul că însemnate cantități de gunoi de grajd transportate la marginea satului ard de cîteva luni de zile în urma focului pus de copiii care s-au jucat pe acolo.

Această stare de lucruri dovedește destul de limpede că nu toate comitetele executive ale sfaturilor populare din raionul Liești au înțeles să ducă o susținută muncă de lămurire în rîndul țăranilor muncitori pentru ca aceștia să transporte pe cîmp însemnatele cantități de gunoi de grajd ce se pierd la marginea satelor și care ar putea contribui la obținerea unor recolte sporite de cereale.

Timpul fiind prielnic pentru această importantă lucrare se cere de urgență ca sfaturile populare comunale sprijinite efectiv de organizațiile de bază U.T.M. să treacă la o susținută muncă de lămurire de la om la om, arătînd țăranilor muncitori ce pierderi de recoltă au ei dacă nu folosesc bălegarul de grajd. Sfatul popular al raionului Liești are datoria să urmărească mai amănunțit felul cum sînt aplicate în practică îndrumările agrotehnice și felul cum muncesc în această direcție sfaturile populare, tehnicienii și agronomii. Trebuiesc aspru criticați și trași la răspundere acei tehnicieni ca David Dumitru, Pavel Constantin și alții care de nenumărate ori au trecut prin aceste comune și nu au căutat să ia măsurile necesare pentru folosirea ca îngrășămînt a gunoiului de grajd.

În această direcție și comitetul raional U.T.M. Liești are datoria să îndrume organizațiile de bază U. T. M. pentru ca acestea la rîndul lor să desfășoare o largă muncă politică dusă de la om la om.

Acordînd toată atenția folosirii gunoiului de grajd pe ogoare cît și folosirii celorlalte metode agrotehnice la timpul lor, țăranii muncitori vor putea obține în anul acesta recolte bogate de cereale la hectar.

IANCU TRIFAN
corespondent
al „Scînteii tineretului"
pentru regiunea Galați

* *

Cum m-au ajutat regulile agrotehnice avansate

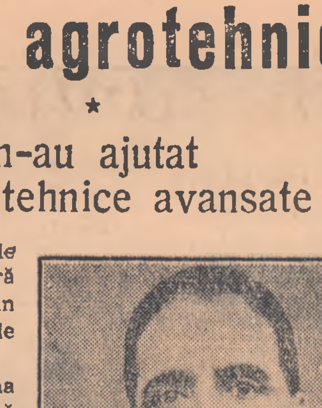

Sub regimul de democrație populară, în comuna noastră s-a mărit și se mărește din an în an suprafața cultivată de țărani cu sfeclă de zahăr.

Ca mulți alții, de prima dată n-am avut curaj „să mă lipsesc" de 25 ari pentru a-i cultiva cu sfeclă de zahăr. Această suprafață am socotit-o pierdută acum 4 ani cînd am cultivat pentru prima dată sfeclă de zahăr. Tare greu m-am hotărît să fac treaba asta și multă bătaie de cap au avut tehnicienii cu mine pînă ce m-au lămurit. Odată ce m-au văzut pornit pe drumul cel bun, ei m-au învățat să citesc cărți în legătură cu aplicarea celor mai înaintate metode. În primul an am făcut însă o greșeală. Am citit cărțile indicate, după ce însămînțasem sfecla într-un teren nu tocmai potrivit. De aci se înțelege că rezultatele n-au fost prea bune. La fel ca mine au mai pățit și alți țărani din comuna noastră. O mare parte dintre ei s-au descurajat. Eu prinsesem gustul cititului și cele învățate mi-au dat mai mult curaj și m-am hotărît să cultiv mai departe sfeclă de zahăr. Aplicînd cele învățate din cartea „Călăuza agricultorului", din revista „Drumul belșugului" și din ziare, eu am recoltat în fiecare an din ce în ce mai multă sfeclă. În toamna aceasta, de pe suprafața de 25 ari am recoltat 9.320 kg. sfeclă, adică 37.280 kg. la hectar. La obținerea acestei recolte a contribuit mult aplicarea regulilor agrotehnice.

Anul trecut am cultivat sfecla după grîu. La 2 zile după seceratul și strînsul grîului, am cărat pe loc 30 care de bălegar bine putrezit. Bălegarul nu l-am întins imediat pe loc, fiindcă s-ar fi uscat prea repede la soare. La distanțe egale, l-am făcut grămezi bine vîrfuite și l-am acoperit cu pămînt. Intre 15—20 octombrie am arat locul cu tractorul la o adîncime de 25—30 cm., cu care ocazie am băgat și gunoiul sub brazdă.

De la aratul de toamnă mai rămîn mulți bolovani. Pentru sfărîmarea lor și pentru menținerea umidității solului, în primăvară, cînd locul s-a zvîntat l-am grăpat cu grapa de fier. Imediat după această lucrare, am împrăștiat pe loc o sută de kg. îngrășămînt chimic, care mi-a fost trimis de fabrică și în aceeași zi am însămînțat sfeclă în rînduri drepte cu semănătoarea.

Cînd plantele au crescut de 4—5 cm. am trecut la rărirea lor, lăsînd cîte 4—5 fire pe metrul liniar. Odată cu răritul, am executat și primul prășit. După îndrumările tehnicienilor, către sfîrșitul lunii iunie am împrăștiat printre rînduri 100 kg. azotat de amoniu și în aceeași zi, pentru îngroparea îngrășămîntului, am prășit pentru a doua oară sfecla. A treia prașilă am făcut-o după 15 iulie.

Eu mi-am dat seama de importanța lucrărilor pregătitoare și de întreținere, dar, mai mult ca oricînd, în acest an am văzut că degeaba faci lucrările de întreținere, dacă nu le faci la timpul lor. Lucrînd în acest fel, sfecla s-a dezvoltat în condițiuni minunate. Nu mică mi-a fost mirarea cînd de pe loc am cules sfecle de 4—5 kg. Trebuie să spun că recolta putea fi mai mare dacă studiam bine terenul cînd am făcut desmiriștirea sau aratul de toamnă.

Pentru sfecla predată am primit 3.030 lei, 67,700 kg. zahăr. 26 metri pînză și 3.500 kg. borhot pentru vite.

Pentru anul acesta eu m-am hotărît să cultiv 50 de ari, iar terenul pe care-l voi cultiva l-am pregătit în condițiuni mult mai bune ca în anul trecut.

PÎRVU M. VASILE
țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Costeștii din Vale, raionul Găești, regiunea Pitești

Cercul agrotehnic și-a început activitatea

In decembrie, la căminul cultural din comuna Furculești, raionul Alexandria, s-a deschis cursul cercului agrotehnic. Au fost prezenți 15 țărani muncitori, dornici să-și îmbogățească cunoștințele, să smulgă astfel ogoarelor mai multe roade.

In aceeași zi, tovarășul profesor Popescu Ion, lectorul cercului, a predat cursanților prima lecție, intitulată: „Bumbacul, aurul alb". Lecția a fost primită cu deosebit interes de către ascultători. Cu această ocazie țăranii prezenți au aflat despre aria de cultivare a bumbacului, condițiile agrotehnice de cultură, aplicarea asolamentului etc. Tovarășul profesor Popescu Ion, a vorbit și despre locul pe care trebuie să-l ocupe bumbacul pe viitor în agricultura țării noastre și s-a oprit mai mult asupra posibilității extinderii suprafeței de cultură cu această plantă în hotarele comunei noastre.

Cursanții și-au făcut însemnări în caiete și au cerut unele lămuriri asupra anumitor probleme din lecție pe care nu le înțeleseseră bine. Totodată ei s-au angajat să-i lămurească și pe ceilalți țărani muncitori asupra însemnătății cercului agrotehnic.

Corespondent
ION ENACHE

Corespondenții ne sezisează...

☆ *Pionierii și școlarii strîng în fiecare vară plante medicinale...*

Da! sigur că da. Acesta este un lucru bine cunoscut. Il cunosc chiar și tovarășii de la comitetul raional U.T.M.-Giurgiu și tovarășii din cadrul secției învățămînt al sfatului popular raional.

Se cunosc de asemenea și școlile care au avut o rodnică activitate în acest sens.

Mai departe însă intervine o mică „deficiență"...

Ei nu știu precis cine și cum trebuie să colecteze aceste plante.

Secția de școli medii și pionieri a comitetului raional U.T.M. știe că secția de învățămînt a sfatului popular este în măsură să facă acest lucru. Secția de învățămînt la rîndul ei știe că secțiunea sănătate a sfatului popular răspunde de această problemă.

Această secțiune are chiar și doi oameni care se „ocupă" de colectarea plantelor medicinale din școli.

Se „ocupă" de colectarea lor în așa fel încît plantele au început să creadă că „dintr-un spirit de caritate" vor fi lăsate tot în școli pentru a face cunoștință cu suratele lor ce vor fi strînse de elevi și pionieri în vara acestui an.

Dar pionierii și școlarii din comunele Remuș, Cacaleți, Dăița și altele din acest raion, știu că plantele strînse de ei nu trebuiesc risipite fără rost. De aceea așteaptă ca cei în drept să vină să le ridice și să le dea întrebuințarea respectivă.

★ *...Elevele anului IV C, de la Școala medie tehnică de contabilitate agricolă Odorhei sînt indisciplinate.*

Meditația a început de o jumătate de oră, învățătura însă...?

S-au format grupuri și au început șușotelile. Și despre cîte nu pot să vorbească un grup de fete guralive?

Intr-un colț elevele Mitcu Maria, Ionescu Elena și Manole Elena discută. Intr-un alt colț utemistele D. Răducu, F. Ioniță și M. Ioniceanu își văd liniștite de scrierea diferitelor corespondențe.

Ora de meditație a trecut și majoritatea elevelor anului IV C. n-au învățat nimic.

E și normal atunci ca la ore, cînd li se pun întrebări, să nu poată răspunde. De fapt și în clasă ele nu-și fac datoria. Nu-și iau notițe, discută, nu sînt atente la lecțiile predate de profesori. Rezultatul: 30 la sută din elevele acestui an au note slabe la învățătură.

— Organizația de U.T.M. cunoaște acest lucru?

— Da, dar... așteaptă probabil ca lucrurile să se schimbe de la sine!

★

Corespondenții ziarului nostru Iofcea Grigore *și* Baciu Maria, *care ne-au sezisat aceste lucruri, ca și tinerii din unitățile lor, doresc să afle cum sînt rezolvate problemele de mai sus.*

◆

Muncitorii plecați în agricultură își îndeplinesc sarcinile cu cinste

Echipele de tehnicieni și muncitori care au plecat de la uzinele „Steaua Roșie" în sprijinul agriculturii aduc o contribuție însemnată la desfășurarea în bune condiții a reparațiilor utilajului agricol în S.M.T.-urile Lehliu și Sărulești și la gospodăria agricolă de stat Dîlga. Ele au dat îndrumări și au colaborat la reorganizarea echipelor și atelierelor de reparații, la mobilizarea rezervelor interne pentru sporirea productivității muncii și îmbunătățirea condițiilor de muncă.

Uzinele „Steaua Roșie" nu sînt singura întreprindere a Ministerului Construcțiilor care participă la campania reparațiilor mașinilor și uneltelor agricole. De la trustul de utilaj greu, de la trusturile de construcții nr. 6 și 9, de la atelierele centrale ARUGC, ARUC și ARA au plecat spre S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat 5 ingineri, 13 maiștri și 37 de mecanici, lăcătuși etc.

De asemenea, în atelierele Direcției generale a mecanizării a început reparația a 205 tractoare și motoare KD-35, „Zetor" și IAR-22. Au fost asigurate capacitatea de lucru, echipele specializate și piesele de schimb necesare pentru ca reparațiile să se poată termina, eșalonat, pînă la 1 martie.

(Agerpres)

RECENZIE

„CONTEMPORANII" de Boris Polevoi

Boris Polevoi, autorul cărților „Noi, oamenii sovietici" și „Povestea unui om adevărat" vine la o nouă întîlnire cu cititorii săi din țara noastră, prin volumul de povestiri „Contemporanii", minunată epopee țîșnită din cea mai fierbinte actualitate a vieții oamenilor sovietici.

Continuînd cele mai bune tradiții ale genului scurt, bogat reprezentante în Rusia prin Gleb Uspenschi, Cehov, Gorki, Coțiubinschi și alții, Boris Polevoi ne dă prin această nouă carte un adevărat raport de front, prin care cunoaștem ostași și bătălii ale construirii comunismului. Din acest punct de vedere putem afirma că în fața volumului „Contemporanii" cititorul are de la bun început un dublu interes: acela față de opera artistică combatantă, de mare utilitate socială și acela față de cronica artistică promptă, care zugrăvește fapte și probleme dintre cele mai noi ale contemporaneității. Boris Polevoi, scriitorul-reporter, face prin aceste povestiri scurte incursiuni în spațiu și probleme, deschizînd punți pentru un rapid contact cu actualitatea sovietică, aducîndu-ne o sumedenie de tipuri, de conflicte, de biruinți.

Volumul „Contemporanii", a cărui versiune romînească a tipărit-o Editura Tineretului în traducerea lui Adrian Rogoz și Ecaterina Antonescu, înmănunchează peste treizeci de povestiri și schițe, dintre care unele ne sînt cunoscute din publicațiile noastre periodice. De-a lungul celor 300 de pagini, ele se sudează prin tema generală a cărții: evocarea măreției omului și a epocii construirii comunismului!

Omul simplu, de toate zilele, propriu scrierilor lui Polevoi, apare pregnant și în cartea „Contemporanii". Parcurgînd povestirile din volum, cititorul va întîlni peste tot oameni care în general nu întreprind fapte extraordinare, de senzație. Boris Polevoi intră în realitatea masivă a șantierului Volga-Don, de pildă, și din fapte care sînt obișnuite, fără afiș, adesea neobservate, ne înfățișează simplu și direct oameni în situații cotidiene, care prin măiestria scriitorului transmit emoții adevărate, sincere. Despre povestiri ca *„Strada mării"*, *„Practicantul"*, *„Un colet cu valoare declarată"*, *„Mamutul"*, *„Consultație"* și altele am spune la prima vedere că nici nu au o acțiune propriu zisă. La o analiză mai atentă descoperim că din aceste povestiri aparent statice respiră de fapt o răscolitoare mișcare și ceea ce e mai însemnat: nu sîntem nici o clipă lipsiți de imaginea de ansamblu, de complex, de colectiv.

Iată despre ce e vorba în scurta povestire *„Strada mării"*, de pildă. Autorul, corespondent special pentru șantierul canalului Volga-Don, poposește într-un cătun necunoscut, înecat în colburile stepei, în care existența sacagiului care împărțea apă pe la case constituia o primă necesitate. Și iată că tocmai în această pustietate, străină de mări și ape îi este dat scriitorului să străbată Strada Mării, Strada Cheiului... Ce se întîmplase? Cătunul se mutase nu demult pe locul acela, iar oamenii și-au denumit astfel străzile, gîndindu-se la viitoarea configurație geografică a locului după unirea Donului cu Volga și nașterea mării Țimlianskaia. De fapt însuși numele cătunului a fost schimbat în Piatmorski, adică locul unde se vor întîlni cele cinci mări. Povestit de autor, acest fapt e însoțit în carte de o emoție crescîndă, de reliefarea puternică a înaltului sentiment care i-a făcut pe oamenii cătunului să-și organizeze viața în numele viitorului.

Oamenii cu care ne întîlnim în volumul „Contemporanii" sînt dintr-o bucată, temeinici. Ei sînt în cea mai mare parte tineri entuziaști, membri ai organizației de Comsomol. Nu fac vîlvă în jurul acțiunilor lor: rezolvă cu modestie, perseverență, înțelegere, sarcinile mici și mari, alimentîndu-și entuziasmul din nesecatele lor puteri morale. Plin de lumină și vitalitate este chipul tînărului Nicolai Ciumacenko — de pildă —, personajul principal din povestirea *„Consultație"*. Ce întreprinde el? Salvează viața unei fetițe bolnave într-un moment cînd acest lucru părea cu neputință. În toiul nopții personalul medical local trebuie să facă o operație urgentă, a cărei formulă era abia în curs de studiu de către cei mai de seamă specialiști din Capitala Uniunii Sovietice. Maistrul de excavație și organizatorul de comsomol, Nicolai Ciumacenko, străbat pămîntul Uniunii Sovietice cu ajutorul telefonului, pînă găsesc la un sanatoriu de odihnă pe unul dintre specialiștii care experimenta noua metodă — un doctor academician. Obțin formula operației, iar în zori, viața fetiței e salvată. O întîmplare oarecare, însă Polevoi i-a transmis căldură, viață din viața lui. A dezvăluit prin ea frumusețea morală a doi-trei oameni dintr-un loc oarecare, care au trudit o noapte pentru a salva o viață de om. Cine sînt ei? Sînt contemporanii înflăcărați, oameni ai epocii de formare a unui caracter nou, a unei morale noi, a unor norme noi în relațiile personale și sociale, oameni pe care Polevoi îi studiază și îi zugrăvește cu mare pasiune scriitoricească.

Exemple de acest fel se pot da multe. Caracterul captivant al unor astfel de povestiri decurge din firescul lor. Am putea spune că aceste scurte povestiri de opt-zece pagini ale lui Polevoi nu au nici început și nici sfîrșit: sînt instantanee surprinse în mișcare, tipice pentru viața sovietică, prin care se străvede legătura de nedesfăcut cu viața mare, constructivă a popoarelor Uniunii Sovietice.

Polevoi folosește procedeul de a se substitui unui personaj spre a prezenta fapte prin prizma lui de vedere. Povestirile din volumul „Contemporanii" capătă din acest punct de vedere o deosebită vioiciune, adîncime psihologică și multă economie verbală. Sînt semnificative în această privință povestirile *„Colet cu valoare declarată"* și *„Speranța lumii"*. Boris Polevoi te cucerește de asemenea prin simplitatea cu care prezintă fapte și oameni, fără a căuta poante, ori lovituri de teatru.

Volumul „Contemporanii" este o carte despre actualitate și totuși legată prin mii de fire de tradiția de luptă a popoarelor sovietice. Portretizînd eroii, Polevoi povestește biografii ce cuprind episoade din luptele împotriva albilor, pentru victoria Revoluției, ori din Marele Război pentru Apărarea Patriei, demonstrînd artistic că vechii luptători de pe front își continuă lupta în noile condiții, zidind temeliile mărețe ale comunismului. („Basmul"). Alte povestiri constituie adevărate mesaje împotriva războiului. Povestind întîmplări pline de dramatism din anii agresiunii fasciste în cel de al doilea război mondial, Polevoi ne ține trează conștiința cetățenească și cheamă la vigilență împotriva aceluiași militarism german, care renaște sub privirile noastre, amenințînd popoarele cu un nou prăpăd mondial. Povestirile *„Speranța lumii"* cu care se deschide volumul, *„Povestea unei vechi monede"*, *„Fiul Stalingradului"* și altele, sînt înflăcărate manifeste pentru apărarea și menținerea păcii.

Volumul „Contemporanii" poate fi comparat cu un bogat album care aduce în fața cititorilor proaspete imagini ale construirii comunismului și prezintă chipuri vii de constructori educați de marele Partid Comunist. Respiră din această carte a lui Boris Polevoi o mare încredere în puterea economică și morală a Țării Socialismului; ridicînd probleme din cele mai înalte ale epocii noastre ea cheamă la vigilență împotriva războiului.

POP SIMION

Cît mai multe conserve

În anul 1954 fabrica de conserve „Flora" din Capitală a realizat o producție egală cu aceea a tuturor fabricilor de conserve existente în țară în anul 1950.

În fiecare an această fabrică a obținut o creștere importantă a volumului producției. Anul trecut întreprinderea a realizat o producție de opt ori mai mare, decît în anul 1948, iar față de anul 1953 a dat cu 31 la sută mai multe produse.

Muncitorii de la această fabrică au realizat sarcinile de plan pe anul 1954 încă de la 18 noiembrie. Peste sarcinile planului anual ei au produs 140 tone conserve de legume și 60 tone conserve de fructe. Numai sectorul conservelor de legume și fructe a produs anul trecut de șase ori mai mult de cît în anul 1948, realizînd astfel sarcinile ce-i reveneau din planul cincinal cu un an mai devreme. In același timp, productivitatea muncii pe întreaga fabrică a crescut față de anul 1953, cu 6 la sută, iar prin valorificarea produselor și reducerea consumului de aliaj au fost realizate economii în valoare de 87.000 de lei.

Odată cu trecerea la comerțul desfășurat, muncitorii, inginerii și tehnicienii de la această fabrică se preocupă de sporirea producției de conserve și de îmbunătățirea calității acestora. În acest scop conducerea fabricii va lua o serie de măsuri pentru mecanizarea mai multor procese de muncă. Pînă la începerea campaniei de conservare a legumelor, fabrica va fi înzestrată cu noi mașini pentru spălarea recipientelor înainte de umplere, pentru sortarea și curățirea păstăilor de fasole, pentru spălarea recipientelor și etichetarea produselor finite, pentru umplerea recipientelor conservelor de mazăre, precum și pentru umplerea sticlelor cu sirop. Punerea lor în funcție va înlocui munca a 150 de muncitori.

De la începutul noului an și pînă acum, secția de fabricație a conservelor de carne a dat peste plan 7 tone conserve de carne, iar secția conserve de legume uscate 5 tone de conserve.

◆

„FESTIVALUL FILMULUI PENTRU SATE"

Filmele care se prezintă în cadrul „Festivalului filmului pentru sate" se bucură de mare popularitate în rîndul țăranilor muncitori din regiunea București.

În prima etapă, în această regiune „Festivalul filmului pentru sate" s-a desfășurat la 13 cinematografe sătești. Pînă acum, la aceste cinematografe cei 5.660 de spectatori au vizionat numeroase filme artistice printre care: „Un pichet în munți", „Neuitatul an 1919", „Mitrea Cocor", „Arena celor curajoși", precum și o serie de filme documentare și jurnale cu teme agricole cum sînt: „Aurul alb", „Jurnal de noutăți agricole nr. 4" etc.

(Agerpres)

HULIGANII...

Reuniunea era în toi. Surîzînd, fetele se lăsau conduse în ritmul valsului. Acordurile muzicii răzbăteau afară unde vîntul tăios le împrăștia iute. Puținii trecători care se aflau pe stradă în acea duminică de toamnă, treceau grăbiți. Reuniunea organizată de comitetul sindical al spitalului de adulți din Rădăuți se bucura de mult succes. Orchestra intona un tango și tinerii invitară fetele din nou la dans...

Deodată ușa sălii zbură în lături. Un grup de tineri cu părul răvășit, cu fețele congestionate de băutură năvăliră înăuntru. Orchestra amuți. Dansatorii înlemniră în mijlocul sălii.

Huliganii se repeziră la muzicanți și îi forțară să reia tangoul. Fetele îngrozite au fost tîrîte la dans de noii parteneri care cu o nerușinată îndrăzneală pretindeau să fie socotiți „de-ai casei".

— Ce — urlă o fată mototolită de beție ca o pereche de pantofi uzați — nu vedeți că sîntem semetiști?

Prin mințile celor prezenți la reuniune, trecu un fulger...

„Semetiștii... campania de primăvară... tineri care nu dormeau adesea nopți în șir, pentru ca orașele și satele patriei să aibă pîine din belșug. Numele lor era rostit cu mîndrie; fotografiile lor împodobeau parcul orașului ca niște flori... Nu, nu puteau fi aceștia!"

În acest moment cineva anunță că doctorița M. era așteptată urgent la spital, unde o femeie năștea. Doctorița se repezi la ușă, dar unul dintre huligani i se postă înainte.

— Rămîi aici. Dansezi cu noi. Ce, nu vezi că sîntem semetiști?

Doctorița încercă totuși să răzbată afară. Ii veni în ajutor medicul S. Cîțiva derbedei turmentați au început însă să-i lovească pe cei doi medici, pentru că în loc să danseze foxtrot, preferau să ajute unei femei să nască mai ușor. Huliganii s-au pierdut apoi în întunericul nopții.

. . . .

În fața localului cei doi s-au oprit. Din buzunarul pufoaicei lui Pînzaru Ion „lua aer" gîtul unei sticle mari cu rom. Clătinîndu-se, Pînzaru intră împreună cu Leonte Gh. în restaurant. Aci îi așteptau Olaru, Piroja și Airinei.

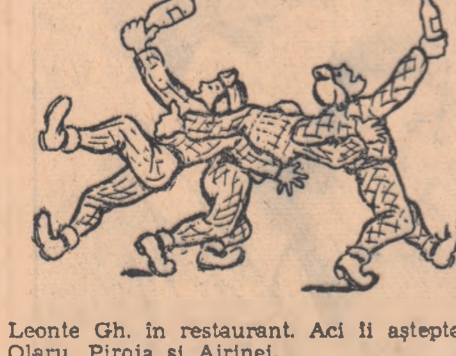

După ce se îmbătară, snopiră în bătăi cîțiva cetățeni aflați în local, apoi ieșiră în stradă după alți... mușterii. Luară în pumni un șofer, bătură măr un bătrîn și luară din nou drumul spre restaurant.

★

Cum de au putut Piroja Roman, Olaru Gh., Airinei Mihai, Pînzaru Ion și ceilalți ca ei, să comită asemenea fapte murdare, lăsîndu-se pradă unor instincte josnice, animalice? În timp ce tinerii mecanizatori din același S.M.T., ca utemistul Alexandru Moruz decorat cu Ordinul Muncii, ca utemistul Vasile Gheorghiță distins cu Medalia Muncii, ca Adrian Cojocaru, Vasile Pruteanu și mulți alții, muncesc și trăiesc ca niște adevărați oameni ai vremurilor noastre, grupul de derbedei a devenit urît și disprețuit de întregul oraș. Ridicînd beția, huliganismul la rangul de scop în viață, ei au călcat în picioare demnitatea lor de oameni; și-au bătut joc de tinerețea lor. Dacă ar fi privit în jur ar fi găsit atîtea exemple elocvente de tineri care și-au întemeiat un cămin, care duc o viață cinstită, demnă. Pe **Gheorghe Isopescu îl cunosc toți tractoriștii.** El s-a căsătorit cu tînăra Moloci Galina. Iacob Ursuleanu și-a luat ca tovarășă de viață o colectivistă, absolventa unei școli de pomicultură. Acum ei au și un copil pe care îl cresc cu dragoste și atenție. Care dintre huliganii amintiți poate însă să meargă prin oraș cu capul sus, demn? Oamenii îi arată cu degetul, îi ocolesc, socotind că n-au ce căuta în mijlocul lor.

Răspunzători pentru această situație sînt în primul rînd comitetul raional U.T.M. și biroul organizației de bază U.T.M. din stațiune. Tovarășii din aceste organe de conducere nu s-au ocupat de educația morală a tinerilor mecanizatori, de organizarea timpului lor liber, de crearea unor asemenea posibilități de distracție a tineretului, încît să-i smulgă din mrejele beției și huliganismului.

Ei dau dovadă de nepăsare, sînt calmi, nu-i alarmează aceste fapte și nici nu-și pun problema că vina pentru această situație le aparține în primul rînd lor. Ei au desfășurat în această organizație de bază o muncă formală, lipsită de dragoste față de tineret, fără conținut, birocratică. La comitetul raional al U.T.M. există o concepție stranie ridicată la rangul de stil de muncă: „dracul nu este atît de negru cum e zugrăvit". Această concepție pornește în primul rînd de la primul secretar al comitetului raional, tov. Iancu Dumitru. El a sădit aceasta și în conștiința celorlalți activiști. Spunea cineva: Intreprinderea X, secretarul organizației de bază nu-și vede de treabă. „Dracu nu este atît de negru..." și nimeni nu mai ridica această problemă. La S.M.T.-Rădăuți, unii tineri își fac de cap. „Dracul nu este atît de negru..." spunea tovarășul Iancu și nimeni nu se mai sinchisea de această problemă. Dacă tovarășul prim secretar a spus așa, apoi nu este cazul să ne neliniștim; la noi totul merge bine. Auto-mulțumirea s-a cuibărit adînc în rîndul activiștilor comitetului raional U.T.M. Ea a creat curînd o prăpastie între părerea activiștilor comitetului raional asupra muncii lor și realitatea de pe teren.

Tractoristul Ursuleanu Iacob este secretarul organizației de bază U.T.M. a stațiunii. **El ne-a povestit că din primăvară,** utemiștii stațiunii nu s-au mai adunat în nici o ședință de organizație. Această situație se datorește faptului că organizației de bază U.T.M. din stațiune nu i-au fost create condițiile necesare în vederea desfășurării unei vieți interne. În timpul campaniei agricole veneau uneori activiști ai comitetului raional U.T.M. cu sarcina de a îndruma activitatea tinerilor, de a se ocupa de educația lor. Într-una din zile „a aterizat" pe o arie tovarășul Olenici Petre. L-a bătut amical pe umăr pe tovarășul Ursuleanu și din mersul tractorului i-a aruncat:

— Noroc bun!

— Noroc!

— Ei cum stați cu planul?

— Apoi binișor; avem 20 de hectare peste plan și...

— Ei bine, bine lasă, știm noi că sînteți băieți buni...

Și apoi plecă.

De bună seamă că dacă un activist raional muncește în acest fel, dacă el trece în fugă, nepăsător pe lîngă tineri, în stațiune se pot petrece multe lucruri pe care comitetul raional să nu le cunoască și față de care să nu se ia o poziție hotărîtă.

Acum cîtva timp miliția raională a informat Comitetul raional U.T.M.-Rădăuți că a reținut 4 mecanizatori de la S.M.T., care s-au dedat la acte huliganice. E vorba de Olaru Gheorghe, Pînzaru Ion, Piroja Roman și Airinei Mihai, care au fost găsiți bruscînd trecătorii în timp ce erau beți.

Cine sînt acești mecanizatori?

Directorul stațiunii, tovarășul Stănescu, și-a manifestat adîncul său regret pentru faptul că Olaru Gheorghe nu mai este azi printre tractoriști.

— Înțelegeți, un băiat minunat. Era mîndria noastră, șef de brigadă la a 8-a. O bomboană nu altceva. Cum de a ajuns!..

Într-adevăr, cum de a ajuns?...

Vorbind despre oamenii pe care-i conduce, despre fondul lor de aur, tovarășul Stănescu relata faptul că, acum un an, stațiunea era ultima din raion, pentru ca în primăvară să devină a 6-a iar acum a 3-a. Oamenii au dat tot ce au putut, fără să se menajeze, au pus în joc tot ce aveau mai bun: dragoste de muncă, spirit colectiv, eroism. Dar campania agricolă din acest an s-a isprăvit. Tractoriștii s-au întors în stațiune. Ce au găsit ei aici? Dormitoare nu erau. Tinerii înnoptau pe unde **apucau. După orele de muncă, adesea în** bătaia vîntului, mereu murdari, fugeau în oraș. În loc de clubul pe care conducerea stațiunii era datoare să li-l puie la dispoziție, ei au nimerit într-o circiumă. În loc de o bibliotecă cu cărți care să le înfierbinte inimile tinere, au găsit rafturi goale ca la o băcănie în lichidare. Și atunci au aflat drumul către cealaltă „literatură", faimoasa colecție de „15 lei". De acolo, au învățat să se bată cu cuțitele, să bea, pînă ajungeau în șanțurile drumurilor, să atace oameni pașnici.

În statul nostru democrat popular sînt alocate sume importante pentru asigurarea unor condiții corespunzătoare, materiale și culturale tineretului, pentru amenajarea de dormitoare spațioase pentru cămine și cluburi, pentru biblioteci. În numeroase S.M.T.-uri ca Turnișor — regiunea Stalin; Sîntana, Sînicolaul Mare — regiunea Arad etc. tractoriștii au dormitoare luminoase, curate, cluburi, biblioteci cu ultimele noutăți literare. De ce n-a veghiat directorul stațiunii ca același lucru să se petreacă și la S.M.T.-Rădăuți? De ce a fost lăsat inginerul Livescu Dumitru să facă el „educație" tractoriștilor — să-i înjure, să-i bruscheze, să-i crească după chipul și asemănarea lui?

În stațiune a existat odată o echipă artistică. Astăzi însă tinerii talentați ca Aurel Croitoru, Valentina Amihălăchioaie, Aurelia Tănase, Ion Doroftei, ca utemistul Ștefan Băncescu — fost conducător al unei echipe artistice în armată — nu sînt ajutați să-și dea contribuția la desfășurarea unei activități cultural-artistice, cu toate că în stațiune se găsesc două acordeoane care stau însă încuiate în biroul secției politice.

Faptele întîmplate la S.M.T.-Rădăuți trebuie să deschidă bine ochii acelora care mai încredințează educația tineretului, preocupările pentru nevoile și aspirațiile sale, unor oameni nepregătiți, care se află departe de inimile și nevoile tinerilor.

Comitetul regional U.T.M.-Suceava, care vreme îndelungată a nesocotit acest lucru, ca și Direcția regională S.M.T., trebuie să ia grabnice măsuri în vederea îndreptării lucrurilor la S.M.T.-Rădăuți, pentru a crea tinerilor mecanizatori condiții corespunzătoare de muncă și de folosire a timpului liber.

PETRE VEDEA

Din organizațiile U.T.M.

Pînă cînd nepăsare?

La uzinele „Independența" Sibiu, lunea este ziua în care se țin cercurile politice U.T.M. Respectarea zilei programate pentru studiu, asigurarea sălilor pentru fiecare cerc politic, sînt condiții elementare pentru buna funcționare a învățămîntului politic U.T.M.

Nu demult, într-o luni am vrut să asist la un cerc politic în uzină și de aceea m-am îndreptat către secția strungărie ușoară.

Propagandistul Palcu Constantin din această secție, trecuse în cursul acelei dimineți pe la mai mulți elevi ai cercului politic pentru începători pe care îl conduce pentru a le aminti de lecție.

„Am greutăți ce-i drept la mobilizare — ne spune el — fiindcă unii cursanți lucrează în schimbul de noapte. Comitetul U.T.M. nu s-a orientat bine, deoarece n-a organizat cercurile politice pe schimburi. Sînt însă sigur că azi frecvența va fi bună". Se așeză apoi pe un scaun în sala fixată și pînă să sosească cursanții, mai reciti odată planul convorbirii pentru lecția a II-a.

Intre timp, Boica Terezia, Șchiopu Miron și alți elevi veniră la cerc.

— Aici ținem azi ședință de producție cu maiștrii — se adresă cineva propagandistului.

Cu toate protestele propagandistului, participanții la consfătuire evacuară din sală pe elevii cercului politic; astfel, lecția nu a mai putut avea loc.

De la strungăria ușoară, am plecat în căutarea altor cercuri politice. „Din cele 13 cercuri existente în această organizație de bază, unul totuși trebuie să se țină" mi-am zis în sinea mea. Am găsit pe propagandistul cercului de la secția abataj care de asemenea fusese scos din sală din pricina altei consfătuiri. El era frămîntat de faptul că cursanții nu vin la cerc (din 20 de cursanți s-au prezentat doar 5) și din această cauză au ajuns pînă atunci doar la lecția a II-a.

În alte secții nu s-a făcut nici măcar mobilizarea cursanților la cercurile politice. În această zi la nici un cerc politic nu s-a ținut lecția respectivă.

La cercurile conduse de propagandiștii Mihu Ioan, Ciulei Ivan și alții nu s-a predat nici o lecție pînă la 1 decembrie. Cele mai avansate cercuri au ajuns la lecția a II-a.

Situația învățămîntului politic de la uzina „Independența" se datorește „interesului" de care acesta se bucură din partea comitetului organizației de bază U.T.M. În acea zi tovarășul Floca Viorel, secretarul comitetului, plecase din uzină fără să se intereseze cum se vor ține cercurile politice. În general, propagandiștii sînt lăsați să se descurce cum or ști.

Dacă te interesezi la Comitetul orășenesc U.T.M. Sibiu despre învățămîntul politic, nu poți afla prea mare lucru. Nu există nici o evidență, nu se controlează pe teren felul în care funcționează cercurile, iar propagandiștii nu sînt ajutați să ridice calitatea muncii lor. În zilele programate pentru ținerea cercurilor politice, tovarășul Georgescu Victor, șeful secției de propagandă și agitație își găsește diferite treburi în sediul comitetului orășenesc. Activiștii Tichiller Adolf, Curelea Ioan și alții nu se interesează de învățămîntul politic al utemiștilor în organizațiile de bază de care răspund.

Pînă cînd atîta nepăsare față de felul în care muncesc organizațiile de bază din orașul Sibiu pentru ridicarea nivelului politic și ideologic al utemiștilor?

POPA GAVRIL
corespondentul „Scînteii tineretului"
pentru regiunea Stalin

—●—

Vizita membrilor Filarmonicii de Stat din Sofia

Miercuri dimineața a sosit în Orașul Stalin orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat din Sofia, condusă de dirijorul Sașa Popov, artist al poporului din R.P. Bulgaria, laureat al Premiului „Dimitrov".

În cursul zilei, oaspeții au asistat la un concert prezentat de Filarmonica de Stat din localitate.

După amiază, orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat din Sofia, dirijată de Sașa Popov, a dat un concert în sala de festivități a uzinelor „Steagul Roșu". Oamenii muncii prezenți în sală au făcut o caldă manifestare de simpatie solilor artei din R. P. Bulgaria.

—●—

În sălile Muzeului de artă al R.P.R în care e deschisă Expoziția anuală de stat a artelor plastice, numeroși vizitatori — printre care și tineri — se opresc cu interes în fața creațiilor pictorilor, sculptorilor și graficienilor noștri.

Tinerele pe care le vedeți în fotografie privind lucrările expuse — sînt eleve la Școala nr. 21 construcții din București.

Cultură fizică și sport

Hocheiștii din Miercurea Ciuc

Miercurea Ciuc, acest mic orășel din Regiunea Autonomă Maghiară este cunoscut în toată țara ca un important centru sportiv de iarnă. Aici, jocul cu pucul și în general patinajul este sportul cel mai iubit și mai practicat de tineri. Aproape că nu găsești în oraș — tînăr care să nu aibă patine, care în zilele de iarnă să nu-și petreacă orele libere alunecînd pe luciul sticlos al gheții.

Patinoarele colectivelor sportive Avîntul, Progresul ca și toate pistele de gheață din oraș stau în permanență în zilele de iarnă la dispoziția tinerilor patinatori. Nu-i de mirare astfel că micul orășel cu numai cîteva mii de locuitori are o echipă fruntașă a hocheiului nostru, că mulți dintre hocheiștii din Miercurea Ciuc au reprezentat țara în diferite întîlniri internaționale.

În aceste zile, pe patinoarul Avîntul ca și pe cel al colectivului Progresul, sute de copii învață primele noțiuni ale tehnicii jocului de hochei. Deoarece mulți dintre ei știu să patineze, munca de formare a unui jucător complet, bun cunoscător al jocului cu pucul, este mult ușurată.

Colectivul sportiv Avîntul din acest oraș acordă o mare atenție problemei creșterii tinerilor hocheiști. Zilnic, jucătorii Covaci Sigismund, Fodor Zoltan, Spierer Mihai și alții (din echipa Avîntul, care activează în cadrul categoriei A) se ocupă de formarea micilor hocheiști. Așa se face că în micul orășel există în momentul de față 4 echipe de pitici. În aceste zile sînt în toiul pregătirilor și cei mai buni hocheiști ai orașului. În curînd va începe desfășurarea campionatului categoriei A de hochei pe anul 1955.

În vederea asigurării unei pregătiri cît mai bune, lotul echipei de hochei Avîntul Miercurea Ciuc a început pregătirile încă de la 20 noiembrie. Caracteristic multor jucători din echipă este faptul că ei nu și-au întrerupt activitatea sportivă nici în cursul verii. Mulți hocheiști de aci practică diverse sporturi specifice activității sportive de vară: fotbal, handbal, baschet, volei etc. Aceasta le asigură o condiție fizică superioară, foarte necesară hocheiului care, așa cum se știe, se dispută într-un tempo foarte rapid.

În primele zile ai pregătirilor, hocheiștii de la Avîntul Miercurea Ciuc au făcut antrenamente de sală și în aer liber. Foarte des folosit la aceste antrenamente a fost ceea ce se numește în hochei „podicek" — adică jocul cu corpul. Este o condiție esențială care se cere unui hocheist. Lupta pentru cucerirea pucului cere multă viteză și agilitate.

La 3 decembrie 1954 echipa de hochei Avîntul a început și antrenamentele pe gheață, continuîndu-se însă și antrenamentele de sală. Ele creșteau în intensitate pe măsură ce jucătorii dovedeau o mai bună pregătire fizică și tehnică, un joc mai bun cu pucul. Antrenamentele au început de la o oră, crescînd apoi la două și trei ore zilnic. În cadrul antrenamentelor de sală, în loc de puc se folosea o minge de oină. Aceasta pentru ca jucătorii să se obișnuiască a mînui corect crosa și a da pase precise, la om. Portarii fac de asemenea antrenamente intense de sală cu mingea de oină. Ea este trimisă spre poartă începînd de la 8 m. pînă la 2 m. În aceste zile, antrenamentele pe gheață ale hocheiștilor de la Avîntul sînt deosebit de intense. Se definitivează acum diferite scheme tactice și — paralel, se continuă cu tehnica patinajului, viteza, conducerea pucului, start — stop după fluierul antrenorului, schimbarea direcției din viteză mare, sărituri deasupra crosei la înălțimea de 60 cm. etc. S-au făcut apoi jocuri la două porți, două reprize a douăzeci de minute.

Antrenorul echipei Incze II — care e și jucător de bază în formație, pune un accent deosebit pe forță, combativitate și tehnică. Aceste elemente îmbinate între ele, fac ca echipa să aibă o comportare din ce în ce mai bună. Acest lucru se vede din evoluția jucătorilor de la Avîntul cu ocazia jocurilor pentru Cupa „30 Decembrie"

Pe lîngă hocheiștii consacrați ai echipei, în formație figurează o serie de jucători tineri dintre care unii introduși de curînd. Covaci Carol, Ferentz Ion, Török Ernst, Cazan Gavril, Francisk Fenke și alții, vor lupta cu ardoare pentru ca echipa să confirme renumele de care se bucură în țara noastră hocheiștii orașului Miercurea Ciuc. Rămîne să-i vedem la lucru pe gheață, în prima etapă a campionatului categoriei A.

R CĂLĂRAȘANU

Spartachiada de iarnă a satelor

Primele succese

Un larg răsunet a avut în rîndul tinerilor țărani muncitori din Regiunea Autonomă Maghiară, chemarea la întrecere lansată de comisia de organizare a Spartachiadei de iarnă a satelor din regiunea Suceava.

Răspunzînd la această întrecere, comisia de organizare a Regiunii Autonome Maghiare, a luat de îndată măsuri menite să traducă în viață obiectivele acestei însemnate întreceri.

O atenție deosebită a fost acordată popularizării competiției care asigură în bună parte succesul desfășurării concursurilor spartachiadei. Pînă în prezent, în întreaga regiune numărul participanților a ajuns la aproape zece mii.

De un succes deosebit se bucură această importantă competiție de masă în comunele Oaia și Vărgata. Din primele zile ale începerii concursurilor, numărul celor înscriși era destul de mare. Datorită unei munci intense de mobilizare a tinerilor țărani muncitori — desfășurată de organizațiile de bază U.T.M. — numărul participanților crește în fiecare zi. În comuna Oaia în zilele acestea participă la întrecerile spartachiadei aproape 300 de tineri, iar în Vărgata aproape 200.

Rezultatele unei „mici" întîrzieri

Dacă chiar de la început o serie de comisii regionale ca Iași, Regiunea Autonomă Maghiară, Stalin, Pitești au luat măsurile cuvenite pentru buna desfășurare a Spartachiadei de iarnă a satelor, nu același lucru s-ar putea spune despre „activitatea" comisiilor din regiunile Craiova, Bacău și altele.

În regiunea Craiova, comisia regională s-a format foarte greu. Aceasta a dus ca la data cînd concursurile spartachiadei trebuiau începute, să nu fie formate 10 comisii raionale. E firesc atunci să nu mai vorbim despre activitatea comisiilor comunale — care nici ele nu existau. Astfel, într-un mare număr de comune începerea concursurilor a întîrziat. Cum se poate oare vorbi despre atragerea unui mare număr de tineri la concursurile spartachiadei cînd în unele comune n-au pătruns încă materialele de popularizare a competiției ca și regulamentul de desfășurare a acesteia?

În raioanele Snagov, Slobozia, Videle din regiunea București și altele prelucrarea regulamentului ca și a instrucțiunilor date în această direcție n-a fost făcută în fața activiștilor U.T.M. Cum își vor putea aduce ei contribuția la buna reușită a competiției cînd nu cunosc suficient de bine ce trebuie să facă?

Timpul rămas permite lichidarea tuturor acestor lipsuri. Este necesar însă ca comisiile regionale și raionale de organizare a spartachiadei să ia cît mai repede măsuri pentru activizarea comisiilor comunale a căror activitate hotărăște succesul în etapa actuală, etapa pe comune.

Materiale sportive din resurse locale

Materialele sportive, schiurile, piesele de șah, săniuțele au desigur un rol de seamă în buna desfășurare a Spartachiadei de iarnă a satelor. Asigurarea concurenților cu aceste materiale este o sarcină a tuturor organizațiilor și organelor care coordonează această întrecere.

Inițiativa de a construi materiale sportive prin mijloace locale a găsit un larg răsunet în regiunile Iași și Suceava. Tinerii din comuna Tăcuta și-au confecționat 60 de perechi de schiuri și 4 garnituri de șah, iar cei din comuna Sclicia 35 de perechi de schiuri. Această prețioasă inițiativă a fost îmbrățișată și de tinerii țărani muncitori din comuna Ruginoasa, Boroaia, care au confecționat peste 100 schiuri și 15 săniuțe.

Demn de remarcat este gestul muncitorilor de la fabrica de ceramică din Mihăileni care au confecționat pentru tinerii săteni 200 garnituri de piese de șah.

Fără îndoială avînd asigurate aceste materiale sportive, tinerii săteni au toate condițiile pentru obținerea succesului dorit.

IN TOIUL EXAMENELOR

Prin cantine și cămine studențești

Studiu individual — la lumînare?

Acum eforturile noastre se concentrează spre un singur țel — luarea tuturor examenelor cu calificative ridicate.

Desigur, noi ne-am pregătit tot timpul semestrului pentru „întîlnirea la examen cu tovarășii profesori" dar, îndeosebi în această perioadă se muncește mai legat, mai activ. Acum se fixează materialul predat, revăzîndu-se notițele din întreg semestrul, studiindu-le amănunțit.

Nu acestea am vrut să-ți arăt dragă redacție, întrucît cred că le cunoști. Am vrut să-ți spun altceva.

În această perioadă, cînd condițiile pentru studiu ar trebui să fie optime, la noi, în Institutul tehnic Galați, ne lipsește tocmai aceea fără de care aproape nici viața nu ar putea fi posibilă — lumina.

Sălile noastre de studiu sînt improprii pentru studiu după asfințitul soarelui.

Grupa mea este repartizată într-o sală de studiu în care nu se găsește nici un bec (să nu mai vorbim de celelalte condițiuni).

De nenumărate ori am sezisat pe cei în drept de la serviciul social administrativ pentru a schimba această situație însă... da, însă... nimic.

Te rugăm, dragă redacție, mai vino și pe la noi în vizită, dar, nu uita, să ne aduci și vreo 10 duzini de becuri, căci pînă se va hotărî administrația să ne cumpere, trec examenele.

Situația aceasta nu mai poate dura mult. Nu vrem să ne întoarcem la lumînarea sau opaițele de seu așa cum ne-o propun, din inconștiență, unii nepăsători și birocrați din institutul nostru.

Pentru aceasta, te rugăm redacție dragă, împrăștie tu întunericul din mintea celor ce nu au grijă de lumina noastră.

I. NICHITEANU
student
Institutul tehnic Galați

După gusturile administrației

Cei 600 de studenți care iau masa la cantina Institutului politehnic din Cluj își încep dimineața cu peripeții neplăcute. Se trezesc ei de vreme, ce-i drept, cu dorința sinceră de a ajunge la ora potrivită la facultate. Dar, spre ghinionul lor, dorința nu coincide cu realitatea și nici cu planurile administrației.

Nevoiți să stea mult și bine la coadă pînă să le vină rîndul la ceașca de ceai, timpul trece și cursurile încep fără ei. Poate că această situație, care se repetă în fiecare zi, s-ar rezolva, dacă tovarășul administrator Iári ar persevera să le procure în locul celor 80 de cești existente, măcar 200.

Neplăcerile nu se termină odată cu sfîrșitul mesei de dimineață. Spre indignarea studenților, ele continuă la masa de prînz și la cea de seară.

La prînz, masa începe să se servească la ora 12,00 și durează pînă la ora 15,00. Cine are fericirea să mănînce în prima serie mănîncă la mese curate, cu farfurii și tacîmuri curate. De la seria II-a acest noroc nu mai urmărește pe nimeni. Mesele sînt murdare, farfuriile și tacîmurile nu sînt spălate după cum se cuvine.

Ar mai avea studenții multe de spus în privința cantinei lor. Dar nu prea au cui să le spună, deoarece administrația nu pleacă urechea la plîngerile studenților. Condica de sugestii în care erau scrise nemulțumirile studenților a dispărut fără urme, iar în cea nouă nu mai scrie nimeni. Lucrurile trebuie totuși spuse.

Studenții sînt nemulțumiți că în bucătărie este murdărie cînd se gătește mîncarea, că personalul ajutător lucrează fără halate, iar cei care servesc masa, de multe ori au halatele murdare. De cantitatea mîncării care se servește, studenții sînt mulțumiți, nu sînt însă mulțumiți totdeauna și de calitatea ei. De pildă, în ziua de 28 decembrie 1954 varza a fost foarte sărată și mîncarea a rămas pe masă. Totuși, în ciuda farfuriilor pline cu varza lăsată de studenți, tovarășa Cozma, continua să susțină că mîncarea este bună, dar că studenților li s-au servit porții prea mari și de aceea le-au lăsat pe masă... Se pare însă că această cantină este a studenților și mîncarea trebuie gătită după gustul lor și nu după gustul „prea sărat" al tovarășei Cozma.

Lucrurile au început să se mai îmbunătățească în ultimul timp. Au apărut în locul furculițelor și lingurilor ruginite, altele noi. Mai trebuie să apară și cuțite... Deși situația e pe cale de îndreptare, dat fiind perioada importantă în care se află studenții — sesiunea de examene — ea trebuie să devină bună și chiar foarte bună. Este nevoie pentru aceasta de mai multă atenție pentru studenți din partea administrației cantinei și personal a tovarășului administrator Iári. Dragostea pentru studenți, dorința de a le face traiul din ce în ce mai bun — la nivelul posibilităților existente — îl vor ajuta pe tovarășul Iári să găsească soluțiile cele mai bune, pentru remedierea unor lipsuri existente la cantină.

E drept că pentru aceasta și conducerea institutului trebuie să arate un interes mai viu față de cantină. Pînă acum, veneau în vizită din cînd în cînd la cantină și la cămin, diferiți tovarăși din partea corpului didactic. De fiecare dată însă era delegat un alt tovarăș și fiecare avea părerea lui. În aceste cazuri, administrația cantinei nu mai știa pe cine să asculte și cum să procedeze. De aceea ar fi necesar ca aceste vizite să fie făcute la intervale de timp bine definite, iar cei care fac vizitele să fie tovarăși din conducerea institutului.

O cauză hotărîtoare a lipsurilor în munca cantinei, este și lipsa de colaborare dintre comitetul studențesc din cămin și administrația cantinei. Deseori se întîmplă ca studentul de serviciu la cantină să vină cu întîrziere și, din cauza lui, dimineața nu se poate servi masa la timp. Comitetul de cămin nu a luat niciodată măsuri serioase pentru înlăturarea acestor lipsuri.

Deci se vede clar că pentru a aduce o îmbunătățire în munca cantinei este necesar ca administrația cantinei să fie nu numai criticată ci și sprijinită de conducerea institutului și comitetul studențesc de cămin.

SZEKÉLY IMRE
asistent la Institutul
politehnic din Cluj

Nici un fir de praf

În fiecare dimineață, în fiecare după amiază, zeci de studenți și studente urcă scările căminului nr. 1 al Institutului de limbă și literatură rusă „Maxim Gorki". Aci, în cele două săli de lectură, aplecați asupra cărților, studenții învață din bogata literatură rusă și sovietică. În această perioadă biblioteca este folosită din plin de studenți. Aplecat asupra operei lui Pușkin, Bucur Alexandru din anul III Literatură își notează ideile principale. Alături, studenta Iacob Zoe din anul IV citește un roman sovietic. Ori de cîte ori are vreo oră liberă Iacob Zoe coboară la bibliotecă... Ea este locatara acestui cămin, dar ea nu este numai o simplă locatară; este în același timp și președinta comitetului de cămin.

Încă de la începutul acestui an tovarășa Iacob Zoe a căutat să țină o permanentă legătură cu tovarășa administratoare a căminului, Tufan Vița. Împreună cu tovarășa administratoare și întreg comitetul de cămin ea a căutat să sădească în rîndul studentelor grija față de bunul obștesc, spiritul gospodăresc. A discutat pe îndelete cu fiecare căministă rezolvînd împreună cu administrația lipsurile care se mai iveau și care stînjeneau pe locatarele acestui cămin. Astfel, s-au planificat două zile pe săptămînă pentru baie, s-au planificat de asemenea orele de căldură. Căministele au căutat să păstreze ordine exemplară reușind să-și facă din camerele lor un loc minunat de odihnă după ziua de muncă. Și fără îndoială că studente ca Emilia Corbu, se pot mîndri cu camerele lor.

Căminul nr. 1 al Institutului de limbă și literatură rusă „Maxim Gorki" oferă un exemplu de bună gospodărire; în el au fost create condiții optime studentelor pentru a se putea prezenta cît mai bine în această sesiune de examene.

O BUNĂ GOSPODĂRIRE

Ora unu și jumătate... În fața ghișeului de pîine s-a oprit un grup de studenți.

— Ce avem azi de mîncare? întrebă unul din ei pe studentul de servici.

— Ciorbă de roșii și pilaf cu carne... îi răspunde acesta.

La mesele curate, pe care sînt așezate cu grijă fețele de mese au sosit grupuri, grupuri de studenți. Unii discută, alții privesc nerăbdători la ceas, căutînd să termine cît mai repede mîncarea din farfurie; după amiază îi așteaptă un examen.

— Să știi că mi-a plăcut mîncarea de azi, îi vorbește Sencu Traian vecinului său Curta Iulie, amîndoi studenți în anul IV filozofie.

Faptul că în ultima vreme cantina nr. 4 a Universității „C. I. Parhon" și-a îmbunătățit activitatea, este dovedit de dragostea cu care muncește întreg personalul acestei cantine. Zi de zi, tovarășul administrator Ion Nanu discută pe îndelete cu magazinerul cantinei, utemistul Adrian Gălbează, asupra îmbunătățirii calității mesei. Ei au acordat toată atenția condicii de sugestii, în care studenții au arătat unele deficiențe în ceea ce privește calitatea mesei. Au discutat pe îndelete cu personalul cantinei despre toate aceste lucruri și au luat măsuri de îndreptare. Pînă nu de mult, dimineața, nu se dădea marmeladă pe pîine; în urma sezisărilor primite, administrația a căutat să satisfacă această dorință a studenților.

De un real sprijin se bucură cantina nr. 4 din partea delegaților de cantină aleși dintre studenții diferitelor facultăți. Utemistul Ion Comănescu student în anul III al Facultății de filozofie a înțeles cu prisosință sarcinile ce-i revin în munca de delegat. El a căutat să ajute administrația cantinei îmbunătățind necontenit meniul. El a căutat de asemenea să imprime studenților grija față de bunurile cantinei, față de ordinea și curățenia care trebuie păstrate în tot timpul mesei. Tocmai datorită acestui lucru s-a ajuns ca hrana gătită astăzi la cantina nr. 4 să fie mai consistentă, mai bogată în calorii; s-a ajuns ca să se respecte condițiile igienice și curățenia, atît din partea personalului administrativ cît și din partea studenților.

Corespondent
ANTON IORDACHE

...DUPĂ ORELE 24

Șapte studente din anul I al Facultății de foraj și una din același an, dar la Facultatea de economie a Institutului de petrol și gaze din București, locuiesc de puțin timp la căminul de studenți nr. 2, camera 42.

Cîteva din ele, printre care și nelipsita Marta Paravescu, sprijină cu ardoare activitatea artistică corală din institut, care din păcate este pe trei sferturi inexistentă. Totuși repetiții generale ale corului (un cor în miniatură) au loc chiar în camera 42 cu începere de la orele 2 în sus. Talentata Marta, cu o voce de a cărei frumusețe nu se îndoiește nici ea, dă tonul și într-o secundă corul își începe intensa activitate, iar cei din împrejurimi își trag plapumele pe cap, doar — doar ar putea adormi.

Pe locatarele camerei 42 le pasionează și dansul. E adevărat că fiecare om cu un caracter sănătos și o inimă veselă simte o adevărată plăcere să se recreeze în ritmul unui vals sau tango. De acord cu noi sînt fără îndoială și tovarășele din camera 42.

Cîteva din ele, puține la număr, dar printre care se numără și Ioanica Vlărceanu, fac parte din echipa de dansuri a ansamblului cultural I.P.G. Din spirit de abnegație față de munca culturală din institut, atît ea cît și buna ei prietenă Chitescu Ruxandra își continuă repetițiile în cameră tot după orele 24...

Numai că, repetînd dansurile echipei artistice din care fac parte, în cameră și ceva mai departe — în cămin, are loc un proces destul de curios.

Dansurile pline de grație și măiestrie ale celor două „balerine" ridică remarcabili nori de praf, iar ceea ce este mai grav, fac un vacarm în toiul căruia — cu părere de rău — pînă și globul de la lampă se mișcă.

Rămîne acum ca organizația de bază U.T.M. să ia măsuri pentru a convinge tovarășele noastre să-și exercite la locul potrivit talentele, iar în cămin să păstreze liniștea necesară. Avem acum examene și în cămine trebuie să fie liniște pentru a putea studia și a ne odihni.

DAN TEODOREANU
student la Institutul de petrol și gaze din București

SE LUMINEAZĂ SATUL

Călătoream noaptea cu trenul într-un vagon de clasa a III-a. O noapte cu burniță răcoroasă. Eram obosit și pare-se că și ceilalți călători din compartiment nu erau mai odihniți ca mine de vreme ce moțăiau cu toții, iar unul cu mai multă inițiativă stinsese lumina.

După ce trenul a pornit dintr-o haltă, mi se pare de pe lîngă Călan, în compartiment intră un țăran bătrîn cu o șubă de oaie mițoasă pe umeri aducînd parcă tot frigul de afară cu el. Asta însă nu l-ar fi făcut poate pe vecinul meu să se supere dacă bătrînul nu s-ar fi grăbit să aprindă lumina.

— Ce moșule, nu vezi? se oțărî vecinul.

— Da ce-ți face măi omule lumina, te mănîncă? răspunse cu aceeași monedă bătrînul.

— Parcă acasă numai în lumină electrică trăiești!

— Apăi să știi matale că de o săptămînă tot în lumină electrică trăiesc! Și încă ce lumină! Albă nu roșcată ca asta.

— Ei taci! Te pomenești că aveți și tramvaie?

Între timp moșneagul se așezase pe locul din fața mea.

— De alea n-avem, că nouă la Boșorod ne e de ajuns acum și numai cîte un bec în tavan. Dac-ai ști matale povestea „ilectricei" din Boșorod n-ai mai rîde și ți-ai vedea liniștit de treabă!

Și fără să mai aștepte încuviințarea noastră bătrînul începu:

— Ascultați aicea... Boșorodul e la 16 kilometri de șosea spre munte. Încă așa minune nu s-a mai pomenit la noi în sat: să ardă în case, în locul opaițelor și în locul lămpilor cu petrol, becuri, să mergi noaptea pe uliță și să vezi unde calci, să ocolești băltoacele și bolovanii. Poate să spună cine o vrea însă în Boșorod nu s-a mai văzut una ca asta. E drept că a mai fost înainte unul cu o idee năzdrăvană; a cerut bani de la fiecare și a ridicat lîngă pîrîu o baie comunală. S-au minunat și atunci oamenii cum curgea apa caldă împrăștiată de sus și s-au grăbit să se îmbăieze. Au intrat în baie curați și au ieșit plini de rîie. În tot satul s-a întins rîia. Baia a rămas de atunci pustie și blestemată, iar piesele au dispărut una cîte una, după cum a avut fiecare nevoie în curte de cîte o vergea de fier, o țeavă sau mai știu eu de ce altceva. Tot de atunci multora le-a pierit pentru multă vreme încrederea în „mașinăriile de la oraș". Abia acum, cînd într-una din serile de toamnă s-au aprins pe ulițî becurile agățate de stîlpi, și-au recăpătat-o.

Să vedeți cum a fost.

Mai întîi s-au strîns autoimpunerile. Or pus oamenii bani laolaltă și-or cumpărat motorul tocmai de la București. Și dinamul l-or cumpărat tot atuncea și tot de acolo. A făcut drum lung de la București pînă la Boșorod. Erau zile tare lungi. Oamenii din sat, cu mic cu mare, așteptau, vezi bine să sosească motorul. Și într-o bună zi ne pomenim cu un camion în sat. Ducea în spinare un motor destul de măricel, cam cît unul care să mîie vreo trei fierăstraie. Și lîngă motorul ăsta, dinamul — rotund și bocciu ca un grăsun. Ne-am bucurat noi ce ne-am bucurat o zi, două, tot învîrtindu-ne pe lîngă ele, însă lumină tot n-aveam. Că ele stăteau degeaba, stîlpi nu erau, sîrmă nu, becuri nu și niciun om care să se pricează n-aveam.

Cînd ne-am dat seama că putem noi să ne bucurăm pînă-i lumea și pămîntul, că numai cu bucuria nu se face lumină, ne-am apucat și am cărat de la pădure stîlpi, i-am curățit, i-am cioplit și ne-am apucat să-i îngropăm așa la întîmplare... Fiecare și-a pus un stîlp lîngă poartă sau lîngă colțul casei (ca să fie sigur că-i bagă și lui lumină în casă). De, ne-am gîndit să facem și noi ceva pînă or veni meșterii de la oraș. Ca meșter electrician a venit la noi unul Ciuntu Petru, un băiat tot de prin părțile astea, care a învățat meseria la Hunedoara și acuma se ocupă numai cu electrificarea satelor. El a „tras curent" în Călanul mic, în Cinciș, în Cerna, în Lingina, în Băcia, în Toplița și încă în alte sate. Le-a spus el pe nume dar nu-mi mai aduc eu aminte. Vesel și de treabă băiat. Cînd a venit și a văzut stîlpii s-a pornit pe un rîs... credeam că nu se mai oprește. Zicea că parcă-s aruncați cu furca stîlpii.

Am rîs și noi de prostie și pe urmă, împreună cu el, am scos stîlpii și i-am îngropat din nou în linie dreaptă de-a lungul ulițelor. Cînd s-a uitat la motor s-a scărpinat puțin la ceafă. Motorul nu era nou și nici dinamul. Le lipseau cîteva piese. A cui a fost vina, nu știu. Se vede treaba, însă, că n-a fost prea mare baiul. Băiatul s-a apucat să meșterească acolo și pînă la urmă i-a venit de hac.

La treaba asta au ajutat și oamenii din sat. Ocolișan Petru un țăran mai priceput la lucruri din astea a făcut la motor un capac pentru baia de ulei. Așa de bun și potrivit l-a făcut că nici nu zici că nu-i făcut de fabrică. A ciocănit el multă vreme capacul ăsta. De tinerei nici nu mai vorbesc. Toată ziua erau pe capul băiatului. Mai ales ăștia utemiștii: Ilie a lui Dănescu, Nicolae a lui Anghel, Ionel a lui Grulescu și alți băiețandri ca ei, abia-i puteai dezlipi de motor. Ziceau că au sarcina să ajute. Ei, poftim de-i trimite acasă! La urma urmei, chiar că a fost nevoie de ajutorul lor. Au făcut feciorașii treabă nu glumă. Umblau ca zvîrlugile de colo, colo, duceau și aduceau ba una, ba alta, mai puneau și ei mîna pe cîte ceva, făceau curățenie în casa motorului ...Am uitat să vă spun că motorul a fost așezat chiar în baia părăsită. Un loc mai bun ca ăsta nici nu se putea găsi; lîngă apă și aproape de mijlocul satului.

Mare bucurie era în sat. Ei, ce vrei! La noi n-a mai fost încă așa ceva. Dar au fost și cîțiva păcătoși, chiaburoi, și din ăia care se gudură pe lîngă ei, care umblau să ne bage cîrlige în inimă, să ne zeflemisească. Auziți ce-au spus spurcăciunile dracului, cînd s-a adus motorul:

— L-ați adus voi, dar cum l-ați adus așa o să ruginească!

Mai tîrziu s-au întins și sîrmele. Chiaburanii au apărut iar pe uliță:

— Astea aici o să rămînă ca să se odihnească păsările cerului pe ele.

Au tot boscorodit ei așa, au tot înveninat oamenii și i-au tot îndemnat pe copii să zvîrle cu pietre în becuri, pînă cînd s-a dat drumul microcentralei noastre, și într-o seară s-a făcut lumină în Boșorod. M-am nimerit atunci chiar în casă la Tirt Traian. Deodată s-a făcut în casă o lumină măi frate, ca ziua. Ne-a orbit nu alta. Îmi bătea inima ca la un copil. M-am uitat împrejur; ce frumos se vedea în toate părțile. Mai bine ca ziua. Nevastă-sa se apucase să coasă la mașină, cred că numai așa de dragul luminii, iar el, Traian, s-a dus și a făcut rost de niște vinars, ca să cinstim lumina. Așa, stînd la un pahar, cu mine, cu Vișoi Vizante și cu soacră-sa (care venise să vadă lumina electrică) a început omul să-și aducă aminte despre viața lui de altădată. Eu zic că-l răscolise bucuria.

— Uite c-am ajuns s-o trăiesc și p-asta, zicea el, am ajuns să am și lumină electrică în casă. Apoi știți voi ce înseamnă asta pentru mine? Matale, baciule, ai fost pe la noi și înainte, pe vremea cînd nu ne făcuserăm case noi. Aveam o colibă împletită din nuiele, mică și urîtă. Ți-era silă să intri în ograda noastră. Acolo au trăit și moșii și strămoșii mei. Au moștenit unii de la alții coliba, dar nici unii n-au avut puterea să o schimbe, s-o dărîme și să facă în locul ei o casă din cărămidă. Abia eu am putut să fac lucrul ăsta. În ultimii ani am ieșit la liman, am dat-o dracului de colibă și am ridicat casa pe care o vedeți. Și uite astăzi bucurie peste noi... S-a bucurat omul ca un copil, mai tare ca feciorul său de doi ani, care de bucuria becului făcea giumbușlucuri în pat.

Am ieșit după aceea pe uliță. Eu îs om bătrîn, însă vă spun că nu i-am mai văzut pe boșorodeni atît de bucuroși niciodată. Stăteau pe uliță și vorbeau. Nu le venea să mai plece de parcă acasă n-ar fi avut cui să-și spună bucuria. Se tot minunau, lăudînd ba motorul, ba pe electrician, iar alții, din cei pricepuți care au ajutat mai mult la instalatul uzinei, le povesteau celorlalți cum vine chestia cu electricitatea, cum se face ea și de ce. Mă rog, spuneau și ei ce știau, adică ce-i învățase Ciuntu. Am stat și eu atunci pe uliță pînă către miezul nopții.

A doua zi am fost la cămin și am ascultat vorbele frumoase ce s-au spus acolo, i-am privit pe utemiști cum au dansat pe scena luminată prima dată cu becuri și m-am întors acasă nu știu cum, parcă schimbat. Mi se părea că abia acum la bătrînețe am ajuns eu să-mi trăiesc adevărata viață. Acasă mi-am aprins și eu becul și așează-te la taifas cu baba... M-aș fi culcat dar nu mă înduram să sting lumina.

Ei, uite asta-i povestea. Acum să nu vă supărați dumneavoastră dar eu v-aș ruga să nu-mi luați în nume de rău dragostea mea pentru lumină electrică...

MIHAI CARANFIL
corespondentul „Scînteii tineretului"
pentru regiunea Hunedoara

PE HARTA LUMII

Evenimentele din Costa Rica

NICARAGUA
MAREA CARAIBELOR
COSTA RICA
ALAJUELA
SAN JOSÉ
CARTAGUA
OCEANUL PACIFIC
PANAMA

Postul de radio San José a făcut cunoscut lumii întregi faptul că un grup înarmat, venit din Nicaragua, a ocupat localitatea Villa Quesada, situată în nordul republicii Costa Rica. A izbucnit un simplu conflict între două din cele mai mici republici ale Americii centrale sau la mijloc este vorba de altceva?

Care este cauza evenimentelor din Costa Rica? Să intrăm puțin în istoria acestui stat și să privim harta...

Costa Rica este situată în America centrală și se învecinează cu statele Nicaragua și Panama. Țărmurile ei sînt scăldate de Marea Caraibelor și Oceanul Pacific. Costa Rica este unul din cele mai mici state din lume: teritoriul ei se întinde pe o suprafață de 51.000 km.p. și are o populație de 825.000 de locuitori. Majoritatea populației este compusă din creoli, urmași ai colonizatorilor spanioli. Numărul indienilor, băștinașii de odinioară, este în prezent neînsemnat: 1.200. Capitala republicii Costa Rica este orașul San José, care potrivit unor date din 1950, are o populație de 87.000 de locuitori.

Țărmul republicii Costa Rica a fost descoperit de Columb în anul 1502. Jumătate de secol mai tîrziu colonizatorii spanioli s-au stabilit prin aceste locuri. Indienii, populația autohtonă, au fost aproape în întregime nimiciți în cursul secolelor XVI—XVIII. În 1821 Costa Rica s-a declarat independentă. Această independență însă n-a putut fi cu adevărat cucerită nici pînă în zilele noastre. Prin mijloace cunoscute deja, la sfîrșitul secolului trecut capitalul american și englez pătrunde adînc în economia acestui mic stat. Treptat, pozițiile capitaliștilor britanici sînt acaparate de către trusturile americane. În momentul de față republica Costa Rica este o semi-colonie în care domină trustul american „United Fruit Company", trustul de numele căruia este strîns legată sîngeroasa exploatare a populației din cele mai multe țări din America centrală și de sud, trustul de numele căruia este de asemenea strîns legată înlăturarea pe calea intervenției armate a guvernului legal al Guatemalei și înlocuirea lui cu clica coruptă a mercenarului american Castillio Armas.

Trustul „United Fruit Company" stăpînește în Costa Rica întinse plantații de banane și cacao. Pe vasele sale se fac toate transporturile în cadrul comerțului exterior al acestei țări. Capitalul american controlează de asemenea industria minieră, radioul, comunicațiile, poșta și telegraful. În anul 1947, de pildă, investițiile americane în Costa Rica erau de 63,7 milioane dolari. Trebuie să subliniem că beneficiile obținute de către trusturile americane prin jefuirea sălbatică a bogățiilor micului stat sînt enorme. Trusturile americane se comportă în Costa Rica ca niște stăpînitori care nu trebuie să dea socoteală nimănui de ceea ce fac; ele nu țin seamă nici măcar de legislația în vigoare privind taxele vamale.

Poftele de cîștig ale magnaților capitalului american sînt fără limite. Astfel se explică de ce descoperirea unor zăcăminte de petrol în Costa Rica a determinat apariția imediată în acest stat a reprezentanților regilor americani ai petrolului. În 1948 cercetarea noilor zăcăminte petrolifere și extragerea petrolului a fost acaparată de o companie americană controlată de „Standard Oil of New Jersey". În asemenea condiții nu-i de mirare că economia acestei țări este deosebit de înapoiată, că în agricultură predomină proprietatea de tip semifeudal, iar industria este slab dezvoltată.

În această țară unde trusturile americane obțin an de an milioane de dolari venituri, două treimi din populație flămînzește, mii de oameni sînt bolnavi de tuberculoză și malarie, iar la fiecare mie de noi născuți mor 157. Situația jalnică a acestei țări subjugată de capitalul american este destul de grăitor ilustrată de faptul că San José, capitala țării, este lipsită chiar și de canalizare.

Condițiile de viață atît de grele pe care trebuie să le îndure oamenii muncii au dat naștere unei puternice mișcări populare pentru independență națională și drepturi democratice.

Cauza încordării în relațiile dintre Costa Rica și Nicaragua trebuie căutată în timidele încercări ale guvernului costarican, sub presiunea crescîndă a opiniei publice, de a protesta împotriva jafului grosolan al monopolurilor yankee. Figueres, președintele republicii Costa Rica, s-a pronunțat împotriva „importantelor investiții de capital străin" în Costa Rica pe care le-a caracterizat ca fiind „o ocupație economică". De asemenea, el a cerut ca societatea americană „United Fruit Company" să plătească taxele vamale legale, iar parlamentul costarican a hotărît să dea în judecată trustul „United Fruit Company" pentru neplata salariilor unor muncitori din Costa Rica. Pe marginea acestor evenimente, presa străină amintește că guvernanții din Nicaragua s-au dovedit a fi niște marionete în mîinile trustului „United Fruit Company", lucru dovedit prin agresiunea împotriva Guatemalei. Cum era și firesc atitudinea poporului costarican nu putea să nu stîrnească furia societății „United Fruit Company". Și astfel se pare că a fost pusă la punct o nouă operațiune gen Guatemala. Ziarul londonez „Times" arăta de altfel că „Statele Unite au livrat recent arme republicii Nicaragua".

În legătură cu atacul săvîrșit, președintele Figueres a declarat că intervenționiștii au folosit avioane de transport pentru deplasarea detașamentelor lor și că scopul lor imediat este amenajarea unui punct de aterizare în regiunea localității Quesada. „Sîntem gata, a spus Figueres, să dăm o ripostă intervenționiștilor cu toate mijloacele aflate la dispoziția noastră". Trebuie de menționat că statul Costa Rica are o forță armată compusă din 500 de oameni, precum și forțe polițienești compuse din 2 000 de oameni. Potrivit relatării agenției „France Presse" birourile de recrutare din Costa Rica sînt asaltate de voluntari care doresc să participe la apărarea țării.

La cererea guvernului Costa Rica a fost convocată o sesiune extraordinară a consiliului Organizației Statelor Americane. Reprezentantul republicii Costa Rica a arătat că agresiunea săvîrșită împotriva țării sale constituie o amenințare la adresa păcii și securității și se aseamănă cu agresiunea săvîrșită în anul trecut împotriva Guatemalei cînd guvernul legal al președintelui Arbenz a fost răsturnat de către forțe intervenționiste organizate pe teritoriul altor state.

Consiliul Organizației Statelor Americane a hotărît să convoace o ședință a miniștrilor de externe ai celor 21 republici americane și a numit o comisie de anchetă formată din S.U.A., Brazilia, Mexic, Ecuador și Paraguay care să cerceteze la fața locului situația. Agenția „United Press" relatează însă că „Statele Unite au refuzat în mod ferm să ia atitudine" în acest conflict. Oare acest refuz nu trebuie interpretat drept o manevră săvîrșită cu scopul de a ascunde pe adevărații organizatori ai agresiunii împotriva statului Costa Rica?

Fără îndoială evoluția ulterioară a evenimentelor din Costa Rica va fi deosebit de instructivă pentru opinia publică.

E. OBERST

In legătură cu vizitele președintelui Tito în Asia

BELGRAD 12 (Agerpres). — TANJUG transmite: Se știe că guvernele Indoneziei și Tailandei și-au exprimat recent dorința ca președintele R.F.P. Iugoslavia, I. B. Tito, să viziteze aceste țări.

Dat fiind însă că vizita președintelui republicii în India și Birmania a fost proiectată cu mult înainte și că toate zilele pînă la întoarcere sînt completate exact cu un program precis, președintele republicii nu a putut primi aceste invitații cu toată dorința sa de a cunoaște cît mai complet condițiile politice ale țărilor asiatice. Din același motiv, președintele republicii nu a putut răspunde invitației guvernului egiptean de a petrece cîtva timp la Cairo. Președintele R.F.P. Iugoslavia va putea probabil întîlni pe primul ministru egiptean, Naser, cu prilejul înapoierii sale în Iugoslavia prin Suez.

Scurte știri

- Agenția France Presse anunță că în dimineața zilei de 12 ianuarie, primul ministru al Franței, Mendès-France, care duce în prezent la Roma tratative cu guvernul italian pentru a încerca să atenueze contradicțiile economice stîrnite între cele două țări ca urmare a prevederilor acordurilor de la Paris, a fost primit în audiență la Vatican de către papa.
- A fost dat publicității decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la decorarea compozitorului R. M. Glier cu Ordinul Lenin, cu prilejul împlinirii a 80 de ani, pentru merite deosebite în dezvoltarea artei muzicale sovietice.
- Potrivit unei știri publicate de ziarul „Unita", în luna decembrie a anului trecut, numărul șomerilor din Germania occidentală a crescut cu 340.000. Numai în Bavaria numărul șomerilor a crescut cu peste 115.000.

In întîmpinarea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților

COPENHAGA 12 (Agerpres). — TASS transmite:

La 10 ianuarie a avut loc la Copenhaga o conferință a reprezentanților organizațiilor de tineret din Danemarca, consacrată pregătirilor în vederea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților care va avea loc în vara acestui an la Varșovia. Participanții la conferință au hotărît să asigure o largă participare a tineretului danez la Festival. Președintele Comitetului de pregătire, Bent Kojeluh, a subliniat în cuvîntarea sa uriașa însemnătate a Festivalului pentru apropierea tineretului din diferite părți ale lumii. Secretarul Uniunii țăranilor cu pămînt puțin din Iutlanda, Thomas Kristensen, adresîndu-se tineretului, a spus: „Aș vrea ca la Festival să plece un număr cît mai mare de tineri. Aceasta vă va însufleți în lupta pentru pace și prietenie între popoarele lumii".

O nouă declarație a primului ministru japonez

SANHAI 12 (Agerpres). — După cum anunță corespondentul agenției japoneze Kiodo Țusin, la 10 ianuarie primul ministru al Japoniei, Ichiro Hatoyama, a declarat că Japonia trebuie să ia inițiativa și să propună Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze normalizarea relațiilor lor cu Japonia. El a precizat că prin „normalizare" înțelege încetarea stării de război.

Hatoyama a menționat că un prilej pentru aceasta se va oferi înaintea efectuării alegerilor generale care vor avea loc la sfîrșitul lunii viitoare sau începutul lunii martie.

Ziarele vest-germane despre divergențele în chestiunea agenției armamentelor

BERLIN 12 (Agerpres). — Ziarele vest-germane comentează știrile în legătură cu tratativele duse de Mendès-France la Roma și cu întrevederea primului ministru francez cu cancelarul de la Bonn, Adenauer, care va avea loc zilele acestea la Baden-Baden.

Referindu-se la apropiata întrevedere a lui Mendès-France cu Adenauer, „Spandauer Volksblatt" scrie: „Este puțin probabil ca experiența Uniunii cărbunelui și oțelului să justifice mari speranțe într-o comunitate supranațională a armamentelor. De altfel, aceasta nu este singura problemă care va determina desfășurarea întrevederii de la Baden-Baden. În afară de aceasta, tratativele se vor axa și pe problema Saar-ului și proiectul canalului Moselle". După cum scrie ziarul, „atmosfera în care va avea loc întrevederea dintre Adenauer și Mendès-France nu va fi deosebit de favorabilă".

Ziarul vest-berlinez „Telegraf" scrie că guvernul de la Bonn este preocupat în prezent de discutarea problemei celui mai eficace mijloc de a contracara transpunerea în viață a planului lui Mendès-France cu privire la crearea unui „pool al armamentelor". Ziarul califică planul lui Mendès-France drept o „încercare de a contesta Germaniei occidentale dreptul la producția de armament, acordat acesteia prin acordurile de la Paris".

Problemele legate de planul lui Mendès-France, continuă ziarul, se vor discuta la conferința reprezentanților celor șapte țări — semnatare ale acordurilor de la Paris, convocată pentru 17 ianuarie la Paris. Ziarul subliniază că la această conferință, reprezentantul Germaniei occidentale va fi ministrul economiei de la Bonn, Erhard, care și-a manifestat atitudinea negativă față de „pool-ul armamentelor".

Succesul spectacolului Ansamblului de Cîntece și Dansuri Populare romînești la Paris

PARIS 12 (Agerpres). — Marți seara a avut loc primul spectacol dat de Ansamblul de Cîntece și Dansuri Populare romînești, care întreprinde un turneu în Franța. Sala teatrului în care a avut loc spectacolul, sală care are aproape 2.000 de locuri, era arhiplină.

Publicul parizian a făcut o entuziastă primire cîntecelor și dansurilor populare executate de membrii ansamblului.

La spectacol au participat numeroase personalități franceze și străine. Au participat de asemenea Ion Drînceanu, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R.P.R. la Paris, precum și colaboratori ai legației R.P.R.

Referindu-se la primul spectacol dat de acest ansamblu la Paris, agenția France Presse releva caracterul său de „autentic spectacol de folclor — sinteză de tradiții, legende și obiceiuri ale unei țări. Acest spectacol, format din dansuri și cîntece executate de 68 artiști, acompaniați de 47 instrumentiști, pus sub conducerea lui Niculae Minei, a maestrului de balet Petre Bodeuț și a șefilor de orchestră Sergiu Comisiona și Ionel Budișteanu, a desfășurat în fața unui public captivat de la început, fețele unui sclipitor evantai.

S-a remarcat — și acesta nu este unul din cele mai neînsemnate farmece ale acestei expresii artistice, în același timp omogene și anonime — că această atrăgătoare prezentare a lăsat totuși un loc important creației individuale și spontane. Aceasta este — se pare — însuși secretul folclorului. Ritmul rînd pe rînd foarte viu și nuanțat servește cu toată sinceritatea tradiția populară păstrată și transmisă cu grijă. De un deosebit succes s-au bucurat dansurile din Moldova și Făgăraș, precum și cîntecele executate la instrumentele populare țambal și nai. O deosebită impresie au făcut minunatele costume naționale din diferitele regiuni ale țării. De altfel, costumele bogat brodate și multicolore, deosebindu-se între ele după regiunile respective, neobișnuitele instrumente de acompaniament ca de pildă cobzele, chitarele cu o singură coardă, naiul, țambalul oriental și în sfîrșit irezistibilele stacate clasice ale viorilor au dat acestui spectacol de înaltă calitate o valoare și o originalitate indiscutabilă. Ele au fost just apreciate și subliniate prin aplauzele unanime ale întregului Paris al dansului și muzicii. Publicul a fost deosebit de sensibil la interpretarea autentică a unei „bourree" din Auvergne (dans național francez-N.R.) și la interpretarea mișcătoare a Marsiliezei la sfîrșitul spectacolului".

Ansamblul de cîntece și dansuri va da spectacole zilnice la Paris pînă la 30 ianuarie, după care va pleca în turneu în diferite orașe ale Franței.

Editarea în U.R.S.S. a ediției a doua a operelor lui K. Marx și F. Engels

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: În urma unei hotărîri a Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Institutul „Marx-Engels-Lenin-Stalin" de pe lîngă C.C. al P.C.U.S. scoate o nouă ediție, a doua, în 30 volume a operelor lui K. Marx și F. Engels.

În a doua ediție au fost incluse o serie de lucrări care nu au fost cuprinse în prima ediție printre care manuscrisul neterminat al volumului IV al „Capitalului" — „Teoria plus-valorii" — editată la timpul său de Kautsky într-o formă falsificată. Într-o serie de cazuri Kautsky a denaturat textul manuscrisului lui K. Marx. Manuscrisul a fost inclus în întregime în opere, în conformitate cu indicațiile care s-au păstrat de la K. Marx, referitoare la ordinea de succesiune a materialelor. În noua ediție sînt incluse pentru prima oară „Conspectul primului volum al Capitalului", întocmit de Engels, numeroase articole ale lui Marx și Engels publicate în „Noua gazetă renană", în „New York Tribune" și în alte organe de presă, precum și o serie de materiale și documente referitoare la activitatea întemeietorilor marxismului în cadrul Internaționalei I-a. O mare parte a lucrărilor, incluse pentru prima dată în opere, a fost publicată anterior în limba rusă în volumele „Arhiva lui Marx și Engels" și în alte publicații ale Institutului „Marx-Engels-Lenin-Stalin", precum și în publicațiile periodice sovietice.

Deschiderea sesiunii Adunării Naționale franceze

PARIS 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 11 ianuarie s-a deschis prima ședință a sesiunii Adunării Naționale. Ședința a fost prezidată de Marcel Cachin, cel mai bătrîn deputat și fruntaș al Partidului Comunist Francez. Pe ordinea de zi a figurat alegerea președintelui Adunării Naționale pe anul 1955. Totodată a început sesiunea celei de a doua Camere a parlamentului francez — Consiliul Republicii, și a Adunării Uniunii franceze, organ parlamentar consultativ. Pe ordinea de zi a acestor Camere a figurat de asemenea chestiunea alegerii președinților.

Pentru funcția de președinte al Adunării Naționale au candidat Marcel Cachin (comunist), Le Troquer (socialist), Gaston Palewski (republican social), Bruyneel (membru al Partidului agrarian independent), Delbos (radical) și alții.

Conform procedurii parlamentare, votul se poate desfășura în cadrul a trei scrutine. Pentru a fi ales în primul sau cel de al doilea tur de scrutin, candidatul trebuie să întrunească majoritatea absolută a voturilor deputaților Adunării Naționale. În caz contrar, se procedează la un al treilea tur de scrutin, în care este suficientă o majoritate relativă.

Inainte de a se trece la vot, președintele ședinței, Marcel Cachin, a declarat sesiunea parlamentară a anului 1955 deschisă.

După cuvîntarea lui Cachin s-a trecut la vot.

În primul tur de scrutin, repartizarea voturilor a fost următoarea:

La Troquer (socialist) — 153 de voturi; Schneiter (partidul M.R.P.) — 103; Bruyneel (partidul țărănesc independent) —101 voturi; Cachin (partidul comunist) — 87; Palewski (republican social) — 70 voturi.

Întrucît nici unul din candidați nu a întrunit majoritatea absolută de voturi, s-a procedat la un al doilea tur de scrutin.

La cel de al doilea scrutin, Schneiter (M.R.P.) a obținut 226 de voturi, Le Troquer (socialist) — 192 voturi și Cachin (comunist) — 88 voturi.

Întrucît nici unul dintre candidați nu a obținut o majoritate absolută, în seara zilei de 11 ianuarie orele 21 (ora Greenwich) a început cel de al treilea scrutin, în cadrul căruia după cum se știe, pentru a fi ales, candidatul trebuie să întrunească doar o majoritate relativă.

La cel de al treilea tur de scrutin Schneiter (M.R.P.) a întrunit 232 voturi. El a fost ales președinte al Adunării Naționale franceze.

PARIS 12 (Agerpres). — După cum transmite agenția France Presse, Gaston Monnerville (radical) a fost reales președinte al Consiliului Republicii cu 220 voturi din 278 voturi date.

Ollenhauer despre politica occidentală urmărind menținerea scindării Germaniei

BERLIN 12 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Luînd cuvîntul la 11 ianuarie la Bonn, în cadrul conferinței secretarilor organizațiilor locale ale partidului social-democrat, președintele P.S.D.G., Ollenhauer, a declarat: „Primejdia ca scindarea Germaniei să mai dureze mult timp n-a fost încă niciodată atît de mare ca în momentul de față".

Vorbind despre poziția puterilor occidentale și cea a guvernului de la Bonn, el a spus că ar fi o greșeală să se acorde o mare importanță declarațiilor solemne ale puterilor occidentale despre năzuința lor spre unificarea Germaniei. In legătură cu aceasta, Ollenhauer a amintit, printre altele, mărturisirea ziarului englez „Times" că la baza politicii puterilor occidentale stă permanentizarea scindării Germaniei.

Ollenhauer a subliniat că în virtutea considerentelor naționale, unificarea Germaniei continuă să rămînă problema principală a politicii germane. Această problemă trebuie însă rezolvată și în interesul securității și menținerii păcii în lumea întreagă. Intrarea în vigoare a acordurilor de la Paris, a menționat Ollenhauer, nu constituie încă nici pe departe o chestiune rezolvată. Ultimul cuvînt n-a fost încă pronunțat.

Semnarea Acordului Comercial pentru schimbul de mărfuri și plăți pentru anul 1955 între R.P.R. și R. P. Bulgaria

Ca urmare a tratativelor purtate în ultima vreme la București, a fost semnat la data de 11 ianuarie a.c. Acordul Comercial, privind schimbul de mărfuri și Acordul de Plăți pe anul 1955, între Republica Populară Romînă și Republica Populară Bulgaria.

În cadrul acestui Acord, care completează și lărgește Acordul de lungă durată dintre cele două țări, Republica Populară Romînă, va livra: produse petrolifere, mașini, chimicale și alte mărfuri. Republica Populară Bulgaria va livra: unele produse agroalimentare, mărfuri industriale, minereuri și altele.

Tratativele au avut loc într-o atmosferă de caldă prietenie, colaborare și de înțelegere reciprocă a nevoilor celor două țări.

Din partea Guvernului Republicii Populare Romîne, Acordul a fost semnat de către tov. Marcel Popescu, ministrul Comerțului Exterior, iar din partea Guvernului Republicii Populare Bulgaria, de către tov. Ivan Perpeliev, prim-locțiitor al ministrului Comerțului Exterior.

(Agerpres)

ȘTIRI SPORTIVE

Angelica Rozeanu, campioană internațională a Franței

PARIS 12 (Agerpres) — prin telefon: Aseară în sala „Coubertin" din Paris s-au desfășurat finalele campionatelor internaționale de tenis de masă ale Franței.

In finala probei de simplu femei s-au întîlnit, campioana mondială Angelica Rozeanu (R.P.R.) și cunoscuta jucătoare franceză Cristiane Watel. Jucînd excepțional, mai ales în atac, Angelica Rozeanu a cucerit victoria cu categoricul scor de **3-0** (21-13, 21-9, 21-8), devenind campioană internațională a Franței pe anul 1955. Cei aproape 5000 de spectatori prezenți la meciuri au aplaudat cu căldură succesul reprezentantei noastre care prin jocul ei complect și spectaculos a lăsat o impresie extraordinară.

Titlul de campion în proba de simplu bărbați a revenit jucătorului francez R. Roothoft, care l-a învins în finală pe campionul R.P.R. Matei Gantner cu 3-1 (21-12, 21-18, 16-21, 21-19). Deși învins, Gantner s-a comportat remarcabil punînd de multe ori la grea încercare pe Roothoft.

Prima etapă din turul ciclist al Egiptului

Ieri a început de la Luxor cel de al doilea tur ciclist al Egiptului. La start s-au prezentat 73 de alergători reprezentînd 13 țări: R. P. Bulgaria, Iugoslavia, Liban, Turcia, Egipt, Libia, fiecare cu cîte două echipe, Danemarca, Belgia, Franța, Anglia, R.P.R., Grecia și Siria.

In traseul competiției au intervenit unele modificări hotărîte de organizatori cu cîtva timp înainte de începerea ei. Astfel, prima etapă care inițial fusese prevăzută pînă la Keneh pe o distanță de numai 68 km. a fost mărită considerabil, ea avînd o lungime de 214 km., de la Luxor la Sohag.

Iată clasamentul etapei: 1. Schaepens (Belgia) 6h.36'10". 2. Francken (Belgia). 3. Todorov (R.P. Bulgaria). 4—11 Muradian (Liban), Moiceanu (R.P.R.), Kolev (R. P. Bulgaria, Achour (Egipt), Iliev (R. P. Bulgaria), Dimov (R. P. Bulgaria), Shingalta (Libia), Aucazon (Libia) toți în același timp cu Schaepens. Astăzi se dispută etapa a doua, Sohag-Assiut.

SPECTACOLE

JOI 13 IANUARIE 1955

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Rusalka; **Teatrul de Stat de Operetă:** Lăsați-mă să cînt; **Național „I. L. Caragiale"** (Studio); Ultima oră; **Național „I. L. Caragiale"** (Comedia): Indrăgostiții: **Municipal:** Cum vă place; **Tineretului:** David Copperfield, **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Cei ce caută fericirea; **Armatei:** (B-dul G-ral Magheru); Avarul; **Armatei** (Calea 13 Septembrie): Cîntec despre Marinarii Mării Negre; **Muncitoresc C.F.R.** (Giulești): Vinovați fără vină

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu: Jucătorul de rezervă; **Republica:** Bănuțul; **București, Tineretului, Alex. Sahia:** Copiii partizanului: Înfrățirea între popoare. **Gh. Doja, Libertății:** Stele vesele; **Maxim Gorki:** Antilopa de aur, Valsul pe gheață Zmeul cel rău; **Timpuri noi:** In munții Krasnoiarsk, Valea trandafirilor, Sport sovietic nr. 8; **Elena Pavel:** Alarmă la circ; **Lumina:** Chibritul suedez, Turnul Fecioarei; **Victoria:** Misterul lacului din munți; **Alex. Popov, Arta:** Caut o nevastă; **8 Martie, Munca:** Furtună pe Nipru; **Vasile Roaită:** Locotenentul lui Rakoczi; **Unirea:** Slugă la doi stăpîni; **Cultural:** Campionii noștri; **Constantin David** Suflete zbuciumate; **Flacăra:** Circul; **T. Vladimirescu, N. Bălcescu:** Clochemerle; **Aurel Vlaicu:** Ordinul Anna; **Popular:** Povestea micului cocoșat; **M. Eminescu:** Asaltul fortului din munți; **Miorița:** De doi bani speranță: **Moșilor:** Campionatul mondial de fotbal; **23 August:** Circul Slavia; **Donca Simo:** Primăvara pe gheață; **Ilie Pintilie:** Documentul misterios; **8 Mai:** Maeștrii baletului rus, **Volga:** Destinul Marinei Vlasenko; **1 Mai:** Copilul Dunării; **Gh. Coșbuc:** Epava din largul mării; **Rahova:** Poemul dragostei; **Olga Bancic:** Zilele mîniei.

Drumul spre măiestrie

Lada Galina

Corespondență din Sofia

Cînd a apărut în ziare comunicatul decernării titlului de Laureat al premiului „Dimitrov" pentru anul 1952, numele lui Sekul Krumov era necunoscut multora în Bulgaria. Dar acei ce văzuseră la Expoziția Generală de Arte plastice opera lui realistă și entuziastă „Spre Balcani" și-au spus:

— El a pășit de acum pe drumul spre măiestrie.

Drumul spre măiestrie în artă! Cît de lung, de întortochiat și de greu este acest drum. Începutul lui nu se identifică cu intrarea în Academia de Arte plastice, ci se găsește acolo unde creatorul a acumulat cele mai puternice impresii, cele mai juste cunoștințe despre viață și oameni.

...În vis parcă, încă înainte de ivirea zorilor, copiii aud cum tatăl lor se scoală, aprinde lampa cu gaz și se pregătește de lucru. Zilnic, împreună cu cîțiva tovarăși, el parcurge pe jos 7 km. pînă în orașul minerilor, Pernik — și se întoarce cînd ziua se stinge în spatele dealurilor goale. Numai duminecă el doarme pînă la prînz dorind parcă să-și recupereze orele de somn furate. Cei patru copii calcă în vîrful picioarelor pentru a nu-l trezi pe tăticul lor.

Un sătuc mic, muncă grea pentru o bucată de pîine, lipsuri — așa i-a rămas în minte lui Sekul copilăria sa. El învață și desenează excelent și de aceea tatăl lui a hotărît să-l facă electrotehnician. Dar la școala electrotehnică nu se făcea desenul și Sekul se înscrie fără știrea părinților la gimnaziul din Pernik. Tatăl lui era însă sever și îl lipsește pe „ambițiosul" său fiu de întreținere. Sekul învață și muncește. El trăiește în acest timp într-o locuință comună de mineri care-l ajută cu bani pentru a putea învăța mai departe. Majoritatea minerilor erau organizați, membri de partid, participanți nu la o singură grevă și nici la un singur miting ilegal. Sekul împărtășește necazurile și grijile lor, își însușește concepția sănătoasă a clasei muncitoare, a partidului comunist. În gimnaziu intră în Uniunea Tineretului Muncitor din Bulgaria (R.M.S.), lipește afișe, face referate în cercurile marxiste. Desenele lui se strîng în albumele școlare, dar Sekul nici nu se gîndea să devină artist acum, cînd trebuia să-și arunce toate forțele sale în luptă. Conspirația școlară este descoperită și Sekul, eliminat pentru totdeauna din gimnaziu, intră în închisoare, este trecut apoi într-un lagăr de concentrare de unde la 9 septembrie 1944 este eliberat împreună cu ceilalți tovarăși de către un detașament de partizani.

În cele din urmă se realizează dorința lui Sekul — ușile Academiei de Arte plastice, se deschid și pentru el. Copilul care modela case și oameni din argilă și noroi devine astfel student și cu o sete nestăvilită învață arta iubită. Puterea populară i-a dat o bursă, asigurîndu-i condiții optime pentru o muncă creatoare.

Se reînnoiește viața din țară, în Academie se duce lupta împotriva formalismului, pentru o artă realistă, socialistă. Sekul face parte din clasa profesorului Ivan Funev, un sculptor dîrz și un pedagog încercat care reușește să simtă temele și să le vadă pline de viață în materialul rece. El îi îndreaptă pe elevii săi nu numai spre capul omenesc și trupul gol, ci și spre compoziție, spre subiectele în care se rezolvă o idee mare. Experiența, măiestria pe care profesorul Funev a acumulat-o în anii îndelungați ai cercetărilor sale creatoare, o transmite, fără rezervă tinerelor talente. Sekul vorbește cu entuziasm despre lecțiile teoretice ale acestui profesor ca și despre lecțiile din atelier pe care nu le va uita niciodată.

Sekul Krumov termină cu calificativul „excepțional" Academia de Arte plastice și pleacă pentru un scurt timp la specializare în marmoră și tehnica marmorei în Italia.

După reîntoarcerea sa, Sekul merge cu blocul și creionul în mînă din nou în orașul de mineri denumit acum Pernik-Dimitrovo. De astă dată însă el privește pe oamenii muncii cu ochiul artistului. Acolo a văzut el pe baci Vlada Stoimenov. El este un miner bătrîn, a fost partizan, iar acum este șef de tură în mina „Gh. Dimitrov". Într-o seară, mergînd spre casă baci Vlado povestește tînărului sculptor despre luptele minerilor, despre viața de partizan. Patru ochi îl urmăresc cu atenție — ochii lui Sekul și ai fiului lui Vlada Stoimenov în vîrstă de zece ani. Baci Vlado mîngîie tandru capul copilului său și-și continuă apoi povestirea:

— El era de un an. Abia, începuse să-mi spună: „tăticule". M-am despărțit cu un mare dor de soție și de copii, lăsîndu-i fără întreținere și terorizați de poliție. Dar Partidul mă chema: „Spre Balcani!".

Sekul privea fața aspră a minerului comunist, luminată de zîmbetul celor mai delicate simțăminte omenești și emoția îl cuprinse. El pășea spre casă în acea seară cu cerul plin de fum, și deși încă nebulos, neclar vedea totuși viitoarea sa compoziție „Spre Balcani": o mamă înlăcrămată întinde tatălui copilul său pentru a fi mîngîiat. Tatăl este emoționat, dar ține cu putere arma în mînă. Acest măreț sentiment omenesc, conflictul dramatic zguduie sufletul artistului. El începe de aceea deîndată să facă schițe și figuri de probă.

Un an întreg, un an de muncă intensă și vizitatorii se opresc încîntați în fața operei lui Sekul Krumov în care se împletesc într-o unitate armonioasă zămislirea ideii și execuția perfectă. Pentru această talentată creație tînărul sculptor a fost decorat cu măreața distincție „Laureat al premiului Dimitrov".

Sekul Krumov a lucrat și la o altă sculptură emoționantă: „După luptă" Subiectul l-a cules din povestirile participanților la răscoala din septembrie 1923. Un tînăr muncitor și-a aplecat capul în fața tovarășului său ucis; într-o mînă și-a luat arma, iar în cealaltă își strînge șapca. Durere și ură se citește pe fața lui. Arma lui e după umăr, el o va ascunde pentru a o folosi mai tîrziu împotriva asupritorilor și călăilor tovarășului său.

Această operă cu tot dramatismul și durerea ei creează o impresie vie.

...În atelier, cade înserarea și acoperă schițele de capete omenești, de trupuri, de grupuri întregi. Sekul Krumov și încă 2 sculptori din colectivul lor artistic își dezbracă șorțurile de lucru întinzîndu-și mîinile obosite. Ei lucrează astăzi la monumentul partizanului. Modelele sînt gata și aprobate. Acum sculptorii termină formularea lui arhitecturală.

Sekul Krumov pleacă ultimul, după ce acoperă argila cu o cîrpă udă pentru a nu se usca în timpul nopții. Mîine ea va căpăta viață în mîinile sale de maestru.

„După luptă, septembrie 1923"

Sekul Krumov „Spre Balcani"

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".